

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 22 / IV legislatura / Segon període

Divendres, 9 d'octubre de 1992

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 14

Quarta i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i nou minuts.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política d'implantació de grans superfícies comercials a Catalunya (Reg. 2561) (Punt dotzè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Ros (P) (p. 827).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 828), Sr. Rodri (ERC) (p. 828), Sr. Clofent (S) (p. 828) i Sra. Ruiz (CiU) (p. 828).

Votació dels punts 1 a 5: *rebutjats per 35 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció* (p. 829).

Votació dels punts 6 i 7: *rebutjats per 10 vots a favor, 52 en contra i 26 abstencions* (p. 830).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política de recuperació de la qualitat de les aigües dels rius de Catalunya (Reg. 2591) (Punt tretzè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 830).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1 a 4, d'addició)

Torn a favor: *Sra. Martí i Conill (S)* (p. 831).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Farrés (IC)* (p. 831), *Sr. Rodri (ERC)* (p. 832) i *Sr. Esteve i Abad (CiU)* (p. 832).

La Sra. Martí i Conill (S) intervé per contradiccions (p. 834).

Posició del grup presentant: *Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 834).

Votació: *rebutjada per 32 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció* (p. 834).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el desplegament de la LOGSE respecte als ensenyaments musicals (Reg. 2595) (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Martorell (S)* (p. 834).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1 i 2, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Rodri (ERC)*, *que anuncia la retirada de l'esmena núm. 1* (p. 836).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Barceló (P)* (p. 836), *Sr. Fuentes (IC)* (p. 836) i *Sra. Capell (CiU)* (p. 837).

Posició del grup presentant: *Sr. Martorell (S)* (p. 838).

Votació dels punts 1, 3 i 4: *rebutjats per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 838).

Votació del punt 2: *rebutjat per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions* (p. 838).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política general de reconversió turística (Reg. 2596) (Punt quinze de l'ordre del dia.)

El Sr. Gibert (S) n'anuncia la retirada (p. 838).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre les exposicions universals (Reg. 2615) (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Sala (S)*, *que retira part de la Moció* (p. 838).

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P)* (p. 840), *Sr. Fuentes (IC)* (p. 840), *Sr. Reguant (ERC)* (p. 840) i *Sr. Escudé (CiU)* (p. 840).

El Sr. Sala (S) intervé per contradiccions (p. 841).

Votació: *rebutjada per 32 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 841).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el desplegament de la LOGSE en relació amb les necessitats educatives especials (Reg. 2616) (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Torrent (S)* (p. 841).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Rodri (ERC)* (p. 843).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Barceló (P)* (p. 843), *Sr. Fuentes (IC)* (p. 843) i *Sra. Vidal (CiU)* (p. 844).

Posició del grup presentant: *Sra. Torrent (S)* (p. 845).

Votació: *rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 845).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política general de defensa dels consumidors i dels usuaris (Reg. 2617) (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Torrent (S)*, *que retira l'apartat 3 de la Moció* (p. 846).

Posició dels grups: *Sr. Ros (P)* (p. 846), *Sr. Farrés (IC)* (p. 847), *Sr. Benach (ERC)* (p. 848) i *Sr. Sánchez i Llibre (CiU)* (p. 848).

Votació: *rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 849).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de les previsions de la LOGSE (Reg. 2653) (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Fuentes (IC)* (p. 850).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 1, d'addició, i 2, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Rodri (ERC)* (p. 851).

Esmenes del G. Socialista (núms. 1, de substitució, i 2, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Cadevall (S)* (p. 852).

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Barceló (P)* (p. 853) i *Sr. Jané (CiU)* (p. 853).

Posició del grup presentant: *Sr. Fuentes (IC)* (p. 854).

Votació: *rebutjada per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 854).

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 14.4

La sessió es reprèn a les deu del matí i nou minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels vice-presidents primer i segon, del secretari segon i de la secretària tercera. Assisteixen la Mesa l'oficial major i el lletrat Sr. Vintrotó.

Al banc del Govern seuen els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, d'Indústria i Energia i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Passem al dotzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la política d'implantació de grans superfícies comercials a Catalunya, presentada pel diputat l'il·lustre senyor Víctor Ros, del Grup Popular.

Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'implantació de grans superfícies comercials a Catalunya

El Sr. ROS: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular presenta aquesta Moció subsegüent a la interpellació que varem substanciar sobre política d'implantació de grans superfícies comercials a Catalunya, amb la qual volem aportar mesures concretes per a aquest sector.

Actualment, en el món del comerç a Catalunya existeix una gran preocupació per la forta penetració de capital estranger, que es concreta amb noves implantacions de grans superfícies comercials, tant en hipermercats com també en cadenes sucursalistes de supermercats. El creixement desmesurat de les grans superfícies comercials, sense un creixement paral·lel de la demanda global, fa que l'oferta no rendibilitzi les seves inversions de forma suficient, la qual cosa està provocant un greu desequilibri en la xarxa comercial del nostre país, a Catalunya.

L'economia té segles, i ara ens trobem en un moment de recessió o desacceleració de l'economia que ens ha portat a una crisi semblant a la que va succeir per allà els anys setanta, i que va conduir a una crisi dels primers anys vuitanta. Hem de recordar que en aquella etapa el sector del comerç va suportar doblement la crisi: no tan sols la patí directament, sinó que, a més a més, va absorbir els desocupats de la indústria, amb què va provocar la seva atomització.

Els petits comerciants autònoms, al llarg dels anys, han contribuït fonamentalment a la generació i distribució de riquesa i a la consolidació de les classes mitjanes aportant estabilitat al conjunt de la societat, i això ha possibilitat que, en amplis sectors de la població i en tot tipus de ciutats i pobles, el comerç tradicional hagi creat iniciatives econòmiques, culturals i socials que han enriquit el conjunt de la societat. El comerç tradicional no és sinònim de comerç antiquat ni obsolet; el comerç tradicional és una activitat econòmica que realitza un petit empresari autònom amb iniciativa i voluntat de progrés, integrat en gran part per professionals formats no només per la seva experiència, sinó amb l'aprenentatge continuat en totes les àrees

de gestió empresarial i comercial, amb una gran capacitat de satisfer de forma personalitzada les necessitats dels consumidors, amb una dimensió empresarial modesta en comparació amb les grans empreses de distribució comercial, però més efectiva i humanitzada. Repeteixo que les petites i mitjanes empreses del món del comerç es troben en una situació molt greu: si a les dificultats generals de la situació econòmica del país sumem la pressió fiscal que han de suportar i la implantació continuada i moltes vegades desordenada de grans superfícies comercials, les petites i mitjanes empreses del comerç no podran subsistir.

El mateix president Pujol va manifestar en el darrer debat d'orientació política que a Catalunya continuarien instal·lant-se grans superfícies comercials. Quantes? A quin lloc? Quan? Són preguntes que l'honorable conseller de Comerç no ens va poder respondre, i que tenen una altra gran transcendència per a les petites i mitjanes empreses que es dediquen al comerç, ja que aturen les possibles inversions davant el fet de no saber si seran rendibles.

Per tot això, el Grup Parlamentari Popular proposa tot un seguit de mesures en aquesta Moció, que esperem que comptin amb el suficient recolzament, ja que les petites i mitjanes empreses del món del comerç els ben asseguro que ho necessiten. El nostre Grup Parlamentari creu necessari, d'una banda, elaborar un mapa d'ordenació espacial i de localitzacions de les superfícies comercials que inclogui les existents i les que es prevegi instal·lar a Catalunya. La llibertat d'empresa no és incompatible, sinó ben al contrari: perfectament harmonitzable amb una ordenació que garanteixi, precisament, la lliure economia de mercat i la competència lleial. D'una altra banda, cal vetllar en coordinació plena amb les administracions responsables de la planificació urbanística general per l'ordenació espacial i la localització a Catalunya de les superfícies comercials, tant pel que fa a l'urbanisme comercial com a l'evolució del consum.

També estimem necessari confeccionar un cens comercial de Catalunya que permeti conèixer les característiques de la nostra distribució comercial. Actualment, existeix un atlas comercial —per cert, que val 8.000 pessetes— que no és res més que una enquesta feta mitjançant un mostreig d'àmbits de consum i d'oferta comercial. També hi ha un registre, però creiem que seria molt més interessant, molt més efectiu i precís el que nosaltres proposem, i s'hauria de portar a terme a través d'un mitjà rigorós, a través dels padrons municipals, que creiem que és l'eina fonamental en aquest aspecte. És també necessari portar a terme programes d'orientació i formació comercial en coordinació amb l'Administració local.

Ja per acabar, portem tres mesures que es concreten en constituir una base de dades que reculli les estadístiques comercials i de consum a Catalunya, seguint les directrius de la Comunitat Econòmica Europea; endegar les negociacions necessàries amb el Govern central —ho repeteixo: endegar les negociacions necessàries amb el Govern central— per tal que es deixi sense efecte per al 1992 el procediment d'estimació objectiva per coeficients per a la determinació dels rendiments del petit comerç, i endegar, també, les negociacions necessàries amb el Govern central per tal que es prorrogui per al 1992 i exercicis següents l'aplicació de l'estimació objectiva simplificada fins que, prèvia negociació amb les organitzacions professionals i sindicals del sector, es posi en marxa de forma no traumàtica el

Pla de reconversió del sector del petit comerç tot establint un règim fiscal especial per a aquest sector.

Totes aquestes mesures són competència d'aquest Parlament. Aquest Parlament és la primera institució del nostre país. Nosaltres ja fa temps vàrem presentar una proposició no de llei —més o menys crec que va ser el dia 9 d'abril—; vam tenir el recolzament del Grup d'Iniciativa, vam tenir el recolzament del Grup d'Esquerra Republicana, no el vam tenir dels altres dos grups.

Jo els vull dir a tots vostès, senyores diputades i senyors diputats, que sóc conscient que diferents grups, uns per la via, doncs, de la negociació a nivell del Congrés de Diputats, a Madrid, estan intentant arribar a uns acords d'aquestes característiques; altres per la via de proposicions no de llei, com és el Grup de la majoria —una proposició no de llei presentada pel senyor Miquel Roca—, i també el nostre Grup Parlamentari ha presentat una proposició no de llei. Però en votar avui aquí, en el Parlament de Catalunya, en demanar a vostès que votin aquesta sèrie de propostes nostres en aquesta Moció, crec que el que fa no és entorpir aquest camí que ja s'ha obert, sinó recolzar un acord del Parlament de Catalunya; crec que és suficientment important com perquè sigui un recolzament per via institucional tant a les negociacions que un grup està portant com a les proposicions no de llei que s'han presentat al Congrés de Diputats a Madrid.

Algun grup em pot comentar que algunes d'aquestes mesures ja estan previstes en lleis aprovades aquí al Parlament; una cosa és que estiguin previstes i altres que es portin a terme. Vostès em poden dir: «Escolti'm, algunes d'aquestes mesures ja s'estan fent», i jo els puc dir que no s'estan fent, i aquí, evidentment, seran dos criteris diferents. Evidentment.

Bé, jo l'únic que els vull dir és que aquesta Moció està treta d'aquelles persones que crec jo, que creu el nostre Grup que més coneixen el món del comerç a Catalunya. A tots vostès, als diferents grups, a les seves bústies se'ls ha presentat documentació com aquesta de la Confederació de Comerç de Catalunya, en la qual reclamen aquests punts. Per tant, jo puc dir que no les estan fent; vostès poden dir que s'estan fent; la Confederació de Comerç sembla que ens dona la raó a nosaltres. En conseqüència, crec que vostès han d'actuar, i jo desitjaria el recolzament de tots vostès, perquè estic convençut que tots vostès volen el millor per al nostre país. El molt honorable conseller de Comerç, Consum i Turisme va manifestar que al Grup de la majoria fins i tot se li comentava, se li deia que era el grup dels comerciants i els botiguers.

Bé, votin vostès aquesta Moció i aniran per aquest camí, perquè els serà molt difícil explicar als comerciants i botiguers el fet de no votar a favor aquesta Moció. Hem de prendre mesures urgents i efectives per evitar la fagocitació del petit comerç, que ha estat —i encara és— un sector bàsic de la nostra economia.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ros. No s'han presentat esmenes a aquesta Moció i, per tant, passarem directament a la intervenció dels grups que ho sollicitin. El Grup Parlamentari d'Iniciativa? Té la paraula l'illustre diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: President, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, en general, manifesta la seva conformitat amb el text de la

Moció, entre altres coses perquè en aquests darrers temps hem vist com la Comissió de Grans Superfícies Comercials ha tingut una actuació absolutament irregular, amb informes absolutament contradictoris, amb recurs d'alçada al conseller autoritzat. Entenem que cal posar ordre, cal ordenar, cal fer aquest mapa d'instal·lacions i, per tant, l'únic que demanaríem seria votació separada dels punts 6 i 7, però que la resta de punts els votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: El nostre posicionament davant d'aquesta Moció és favorable; és un fet el caos, una mica... —o sense «una mica»—, el caos existent a Catalunya en aquest moment sobre aquesta qüestió. Els que venim i tenim certes responsabilitats en alguns ajuntaments ens adonem del trauma que suposen ubicacions d'aquesta mena en segons quins indrets i que es fan no a tenor de cap ordenament pensat en la població, sinó per altres qüestions que pressuposen el que aquí denuncia, d'alguna manera, i que vol corregir aquesta Moció, que és la lliure implantació, a iniciativa o a empenta del que pugui demanar un mercat o una especulació.

En principi, nosaltres, dels set punts que presenta la Moció, amb més entusiasme potser en uns que en altres, però, votarem favorablement a tots set.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'illustre diputat senyor Clofent.

El Sr. CLOFENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyor Víctor Ros, per anunciar-los, en nom del nostre Grup, que els votarem favorablement del punt 1 al punt cinquè; són sol·licituds, les que vostè fa aquí, que el nostre Grup ha reiterat diferents vegades a la cambra, en diferents propostes. Entenem que els punts que vostè planteja són, a part de políticament convenients, molt raonables; entenem que la Conselleria està prenent sovint decisions que afecten el món del comerç que no entenem com es poden prendre sense tenir la informació que proposen aquests punts que vostè ens diu.

En el punt sisè i setè, com vostè ha indicat, el nostre Grup hi està interessat i està treballant buscant solucions en aquest tema, però no els hi podrem votar favorablement, perquè tampoc estariem d'acord amb tornar a la situació anterior, al conflicte que pot ocasionar a alguns comerciants l'aplicació aquesta. Estem perquè es puguin trobar mesures que amb l'aplicació concreta de les mesures fiscals noves resolguin els problemes que pugui ocasionar, però en cap cas tornariem a la situació anterior, amb la modificació que hi va haver al seu dia. Però no volem dificultar, tampoc, el pronunciament de la cambra ni que aquestes mesures poguessin arribar a bon fi, ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Clofent. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Ruiz.

La Sra. RUIZ: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, senyor Ros, començaré la meua exposició avançant que el nostre Grup Parlamentari votarà en contra de la Moció presentada pel Grup Popular. I hi votarem negativament no en tant que..., un «no» que signifiqui una posició radicalment opo-

sada a la seva, sinó que serà, bàsicament, per raons d'oportunitat i de procediment.

M'explicaré: vostès insten el Consell Executiu a elaborar un mapa d'ordenació especial i de localitzacions dels establiments comercials que inclogui els existents i els que es prevegi instal·lar a Catalunya. Doncs jo els haig de dir que el Departament de Comerç, Consum i Turisme ja fa temps que va elaborar aquest estudi sobre les localitzacions de les grans superfícies comercials. Vostè es referia a un atlas comercial, i l'atles comercial aquest és un atlas que està fet per la Cambra Oficial de Comerç; és un atlas completament legítim, però és una altra cosa.

Aquest estudi elaborat pel Departament de Comerç constitueix una base de dades amb el mapa dels establiments existents, així com la seva àrea d'influència comercial. Aquest mapa s'actualitza constantment amb les variacions que es van produint. Pel que fa a la possibilitat d'incorporar en el mapa les noves grans superfícies que, com diu la Moció, es prevegi instal·lar aquí a Catalunya, resulta molt problemàtic, ja que, si aquesta previsió significa una restricció a la lliure iniciativa de les empreses, podria constituir una vulneració dels principis constitucionals de llibertat d'empresa i de mercat. I aprofitant que parlo de constitucionalitat, només recordar-li, il·lustre senyor Ros, que el seu Partit va presentar un recurs d'inconstitucionalitat a la Llei d'equipaments comercials; recurs, per altra banda, que vist el canvi d'orientació política sobre la situació de la petita i mitjana empresa que ens presenta el Partit Popular en aquesta legislatura —i espero i desitjo que recolzada per vostè, senyor Ros—, recurs d'inconstitucionalitat —deia— que espero que retiraran.

Miri, senyor Ros, la Llei 3/1987, d'equipaments comercials, que va aprovar aquest Parlament, va ser la primera norma ordenadora de l'urbanisme comercial a l'Estat espanyol. Aquesta Llei, innovadora a casa nostra, és homologable al marc legal de l'urbanisme comercial vigent en molts altres països europeus, com pot ser França, amb la llei Royer, com pot ser Bèlgica o com pot ser Itàlia. És una norma amb un doble caràcter: per una banda, contribueix a millorar les estructures comercials i racionalitzar-les en benefici del sector, i de l'altra, aquestes millores beneficien directament els consumidors.

Vostès demanen al Consell Executiu actuar en coordinació plena amb les administracions responsables de la planificació urbanística en general, en el que es refereix a l'urbanisme comercial. Jo li dic que la Llei d'equipaments comercials, aquesta Llei contra la qual vostès han recorregut, va crear un mecanisme de coordinació necessari entre les administracions responsables del procés urbanístic de la implantació comercial. Per una banda, la Llei estableix l'informe preceptiu, és a dir, un informe obligatori de les comissions territorials d'equipaments comercials en la tramitació de les principals figures del planejament urbanístic. La Comissió, la Comissió Territorial d'Equipaments Comercials, és un òrgan col·legiat i integrat per diversos departaments de la Generalitat, entre ells Urbanisme, pels ajuntaments, per les cambres oficials de comerç i de navegació, per representants del sector comercial i dels consumidors i per dos experts en la matèria. Per altra banda, a més dels informes sobre planejament urbanístic, les comissions emeten un informe preceptiu i vinculant en cas que sigui negatiu sobre els projectes concrets d'implantació de grans establiments comercials. Per tant, senyor Ros, existeix una total coordinació i cooperació

entre els diferents organismes de les administracions i organitzacions representatives del sector que intervenen en el procés de localització d'aquests tipus d'establiments.

Ens demanen —demanen— la confecció d'un cens comercial de Catalunya per conèixer les característiques de la nostra distribució comercial. Senyor Ros, la Llei de comerç interior, de novembre del 91, crea el registre de comerciants, que comprèn la totalitat d'empreses comercials a Catalunya i que, actualment, s'està acabant amb la preparació del decret que desenvolupa aquest articulat. El registre, senyor Ros, constitueix un ens immillorable que permetrà conèixer les característiques puntuals del sector; registre, senyor Ros, que el seu Grup, amb una esmena de supressió durant la tramitació de la Llei de comerç interior, va intentar que no s'articulés. Llei de comerç interior a la qual el seu Partit, senyor Ros, també va presentar un recurs d'inconstitucionalitat i que espero que, seguint en la mateixa línia exposada anteriorment, també retiraran.

Volen programes d'orientació i formació comercial en l'Administració local. Fa dotze anys —fa dotze anys— que la Generalitat porta a terme un important programa d'orientació, formació i assistència tècnica en l'empresa comercial amb la finalitat de facilitar l'actualització dels coneixements dels petits i els mitjans comerciants. Només en el darrer any i dins d'aquest programa s'han realitzat 560 actuacions i hi han participat vora de 10.000 comerciants. Aquest programa, senyor Ros, l'executem amb la col·laboració de les associacions del sector, dels gremis, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i és obert a les iniciatives de l'Administració local.

Sobre la constitució de la base de dades per recollir les estadístiques comercials i de consum a Catalunya, només li vull recordar que el gener d'enguany l'Institut d'Estudis d'Estadística de Catalunya ha realitzat una publicació que les recull: és l'estadística de comptes de comerç interior.

I per finalitzar, els dos últims apartats de la seva Moció —com vostè deia— van en la línia de la Proposició no de llei sobre l'aplicació del règim d'estimació objectiva per a la determinació dels rendiments del petit comerç que vostè mateix va defensar el passat mes de juny davant de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme d'aquest Parlament, la qual va ser rebutjada, i va ser rebutjada perquè, tot i compartir la seva inquietud pel problema que representa per al sector del petit comerç, el canvi del sistema tributari, que s'ha produït en aplicar la nova llei de l'IRPF, el nostre grup català al Congrés de Diputats ha presentat també una proposició no de llei en el mateix sentit.

Per tot això, per tot això que he exposat, i com ja els ho havia avançat, el meu Grup hi votarà negativament, perquè vostès insten el Consell Executiu a dur una política que ja és la seva. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ruiz.

Passem seguidament a la votació. Senyores diputades i senyors diputats que estiguin d'acord amb la Moció, es volen posar drets?

(El Sr. Rodri demana per parlar.) Sí?

El Sr. RODRI: Senyor president, havíem demanat votació separada...

El Sr. PRESIDENT: Primer votarem un bloc, 1 a 5, ambdós inclosos i després farem una segona votació dels punts 6 i 7. Doncs, votem el primer bloc.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests cinc primers punts han quedat rebutjats per 35 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció. Se sotmeten ara a votació els punts 6 i 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests darrers punts han quedat rebutjats per 10 vots a favor, 52 en contra i 26 abstencions.

Passem al punt tretze de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació sobre la política de recuperació de la qualitat de les aigües dels rius de Catalunya, presentada pel diputat il·lustre senyor Aleix Vidal-Quadras, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpe·llació al Consell Executiu sobre la política de recuperació de la qualitat de les aigües dels rius de Catalunya

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en la interpe·llació al Consell Executiu, d'1 de juliol, sobre política de recuperació de la qualitat de les aigües dels rius de Catalunya, vàrem expressar la nostra preocupació pel deteriorament dels recursos hidrològics del nostre país, alhora que manifestàvem la nostra comprensió i preocupació per la limitació dels mitjans a disposició del Departament de Medi Ambient.

Nosaltres vàrem oferir la nostra cooperació i la presentació d'aquesta Moció la fem en forma de cinc propostes de treball, tres de les quals són d'urgent aplicació i donen resposta a una clara demanda de la societat catalana. En el cas de les dues darreres, pretenen alleugerir la càrrega que la defensa del medi ambient pot representar per la indústria i els consumidors a Catalunya en un moment de greu recessió econòmica. Demanem unes actuacions urgents de rehabilitació de les conques dels rius Besòs i Llobregat, d'acord amb els criteris comunitaris sobre qualitat de les aigües, control dels abocaments de residus i conservació de la biodiversitat. Totes les dades recollides coincideixen en aquest sentit, cal doncs fer una actuació urgent per aturar un procés de degradació molt profund, malgrat algunes actuacions que ja han portat a terme les diferents administracions públiques a Catalunya.

És també urgent garantir que les aigües del canal de la Infanta, al Baix Llobregat, no s'utilitzin per a aplicacions agrícoles mentre no hi hagin garanties de la seva recuperació, per tal d'evitar risc en la salut pública. No prendre mesures seria una greu irresponsabilitat per part de la nostra administració.

La reducció del tipus de l'IVA del 6 al 3%, que es proposa i que és, naturalment, competència de les Corts Generals, podria ser un mecanisme de reducció de l'impacte econòmic que la recessió té sobre les economies domèstiques. Es tracta de no sobrecarregar la pressió fiscal indirecta sobre un teixit social que ja està patint els efectes de l'actual crisi econòmica. Finalment, creiem necessari elaborar un pla de foment de la consultoria mediambiental per part de les empreses de revisió o auditoria ambiental, d'anàlisi de l'impacte ambiental i de gestió de programes de reducció de l'impacte. En un moment de recessió,

amb una forta contracció de la demanda interior i una caiguda sostinguda dels beneficis, és evident la necessitat d'avançar en aquesta direcció, incrementant els recursos públics que s'hi destinen.

El comportament de les empreses contaminants respon a una racionalitat merament econòmica: obtenir beneficis i reduir costos; per això, per tal d'aconseguir un canvi en la conducta col·lectiva de les empreses, hem de comprendre la seva lògica inherent i incidir en els factors externs, per no fer rendible l'abocament irregular de residus. Aquest procés no pot desenvolupar-se de forma traumàtica, sense una necessària transició i sense mecanismes que redueixin l'impacte de les inversions necessàries per aconseguir abocaments controlats. Una política unilateral des de l'Administració d'imposició de mesures de reciclatge de residus pot tenir efectes negatius. Cal combinar la pressió impositiva i sancionadora amb períodes transitoris, amb programes avançats d'assessorament i subvencions a l'esforç de reconversió a instal·lacions no contaminants.

El Consell Executiu ha iniciat una línia de treball correcta, encara que insuficient, donada la gravetat del deteriorament de la qualitat de les aigües a Catalunya i la greu recessió que pateix la nostra indústria. Cal incrementar la inversió pública de promoció de la reconversió tecnològica de reciclatge de residus industrials, tant en subvenció directa com en crèdits especials.

L'actual crisi, que efecta, especialment, la nostra xarxa industrial, redueix les possibilitats d'inversió de les empreses amb mesures de control de contaminació que produeixen els seus residus, la qual cosa afavoreix el manteniment de pràctiques d'abocaments irregulars a les nostres aigües. Cal que la política d'adaptació de les empreses industrials catalanes a les necessitats de defensa del medi ambient garanteixi la seva competitivitat. Per això, amb aquesta Moció, el Grup Parlamentari Popular demana un increment de recursos destinats a la reconversió tecnològica dels mitjans per al tractament de residus industrials, i l'establiment d'auditories mediambientals.

Aquests recursos, donada la necessària contenció de la despesa pública, han de sortir, en part, del fons comunitari per a la protecció del medi ambient, que és competència de l'Administració central i, també, de la reducció d'altres capítols de la despesa pública de la nostra mateixa Administració. Els dos àmbits ofereixen grans possibilitats. Encara podem treure més profit al fons comunitari que per a la defensa del medi ambient es destina a Espanya. La distribució d'aquests fons correspon, com és sabut, al Govern central; cal, per tant, demanar una distribució d'aquests recursos proporcional al potencial industrial i contaminant de Catalunya. Però no ens podem limitar a una actitud merament passiva o victimista. Tenim àmplies possibilitats de transferències de recursos, de capítols de la despesa pública de la nostra mateixa Administració —ja ho hem esmentat aquí moltes vegades—: publicitat institucional, relacions públiques, representació, publicacions, estudis i altres despeses supèrflues que podrien ser el fons d'una potenciació d'aquestes necessitats de la millora del nostre medi ambient.

El Grup Parlamentari Popular creu fermament que cal establir, com a prioritària, la defensa del medi ambient i la competitivitat de la nostra indústria, per la qual cosa presentem la Moció avui a debat. Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras.

Ha presentat esmenes el Grup Socialista. Per defensar-les té la paraula la il·lustre diputada senyora Rosa Martí.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Moltes gràcies, senyor president. Aquesta Moció, entorn de la política de recuperació de la qualitat de les aigües dels rius de Catalunya, és molt adequada perquè els nostres rius estan lamentablement de moda. I dic «lamentablement» perquè estan en molt males condicions, perquè res ha canviat en els últims anys per als rius de Catalunya. No és que no es compleixin les directives comunitàries, és que la qualitat de les aigües dels nostres rius és molt dolenta, i ho demostra tant el seu estat com els estudis tècnics realitzats. No complim o no es compleixen les directives europees, però és que en la qualitat de les aigües estem encara a la prehistòria. I no es compleix ni per les depuradores antigues, ni per les depuradores noves, tot i que el conseller de Medi Ambient va manifestar, en una reunió del Parlament Europeu, en aquest mateix Parlament, que com a mínim les depuradores noves que es construïssin a partir de l'any passat complirien aquestes directives, i aquest any hem assistit a inauguracions de depuradores, com per exemple la de Granollers i d'altres, que no compleixen aquestes directives; és a dir, ni les noves ni les velles.

En qualsevol cas —ho repeteixo—, nosaltres trobem aquesta Moció molt adequada i, pel que fa al punt número 1 i punt número 2, en el qual es demana rehabilitar i, també, la recuperació de la riquesa biològica de les conques dels rius Besòs i Llobregat, hi estem totalment d'acord, i l'esmena que presentem és en el sentit que això es faci extensible a totes les conques dels rius de Catalunya, perquè si el riu Besòs i el riu Llobregat són els pitjors, no podem oblidar que altres rius com el Foix, la Muga, la Tordera, també tenen amplis problemes, i alguns hem assistit i els hem conegut recentment, per exemple, aquest estiu al riu Muga hi va haver una mortaldat important de peixos —aquest estiu i l'estiu passat, també— i a la Tordera, tots recordem les fotografies de colors, veure l'aigua del riu Tordera completament de color vermell i l'escuma que arribava fins al mar.

Per tant, aquest punt número 1 i punt número 2 de la Moció, nosaltres voldríem que es fes extensible a totes les conques dels rius de Catalunya.

Pel que fa al punt número 3, és molt necessària, tal com apunta el Grup Popular en la seva Moció, una rehabilitació del canal de la Infanta, del Baix Llobregat, perquè, evidentment, tal com estan les seves aigües no és possible utilitzar-les per reg, perquè seria un perill a l'hora de consumir les verdures regades amb aquesta aigua, un perill per a les persones. Però, com que nosaltres hem defensat reiteradament estar a favor, totalment —i molts altres grups, també—, de la reutilització de les aigües i, precisament, un dels possibles destins de les aigües de sortida de depuradora, evidentment, és el reg, considerem que l'objectiu ha de ser: primer, per tant, abocar les aigües netes al canal de la Infanta i, després, que aquestes aigües puguin ser utilitzades i reutilitzades per reg. Per això proposem que si ara no és possible, evidentment, aquest ús, sí que ho sigui quan la seva qualitat sigui acceptable. Per tant, també, aquesta és una esmena d'addició en el punt número 3.

Pel que fa al punt número 4, que proposa la reducció de l'IVA, del 6% al 3%, perquè en aquests moments s'aplica el 6, totalment d'acord. Evidentment és una bona proposta, crec, fins i tot, que el Consell de Ministres d'avui, o en una propera data,

té prevista alguna disposició que permeti l'aplicació reduïda de l'IVA, no solament en l'aigua sinó en alguns altres serveis. Però voldria alertar la cambra que el bosc no ens ha de privar de veure els arbres, perquè el que avui és car i costós per a la butxaca del contribuent, en el rebut de l'aigua no és, precisament, l'IVA, sinó que són els dos tributs que el Govern de la Generalitat cobra en el rebut de l'aigua, que són el cànon de sanejament i el cànon hidràulic.

I es pot veure molt clarament amb números i amb un exemple —no fa gaires dies ho vàiem en la Comissió de Política Territorial, en un exemple que va posar el senyor Manel Nadal—: un tribut trimestral de l'aigua de molts municipis de Catalunya, que estigui a l'entorn de 7.000 pessetes; d'aquestes 7.000, 3.500 aproximadament són la quota de servei, 3.500 els dos tributs de la Generalitat, i l'IVA 180 pessetes. D'acord, per tant, que les 180 pessetes es redueixin a 90, és a dir, l'import del que val un cafè. Està molt bé i hi estem totalment d'acord, però aquest no és el problema sobre el rebut de l'aigua, ni les dificultats que ha comportat l'aplicació dels dos tributs que el Govern de la Generalitat ha posat al llarg d'aquest temps. Per tant, nosaltres estem a favor del punt número 4, hi votarem favorablement.

També proposem una esmena d'addició, precisament per tal de corregir, a l'efecte..., o a afegir a aquest benefici que es proposa en aquesta esmena, tenint en compte que ahir es va conèixer el contingut d'una sentència que declara nul·la la liquidació del cànon del sanejament del 83, des del 83 fins al 90 i la meitat del 91, i això, al marge de les consideracions, valoracions i interpretacions que se'n puguin fer, el que confirma de veritat aquesta sentència és el que hem sostingut tant el Grup Socialista com altres forces polítiques en aquesta cambra: que en el tema de sanejament s'ha produït un desenvolupament de la Llei equivocada per part del Govern i una aplicació del recurs-cànon insuficient, alhora que costosa per a l'usuari. És a dir, que en aquests moments ens trobem a Catalunya davant el binomi desgraciat —jo diria— d'una bona Llei de sanejament i una mala gestió d'aquesta Llei.

Nosaltres, el Grup Socialista, tant si el Grup Popular accepta les esmenes que hem presentat com si no, donarem suport totalment a aquesta Moció, perquè la considerem —ho repeteixo— encertada en el temps i en el seu contingut.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Martí. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat... El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya? El senyor Farrés té la paraula.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Molt breument, per dir que fem nostres les explicacions dels punts de la Moció que ha fet el Grup Popular, i desitjaríem que es poguessin recollir també les esmenes del Grup Socialista, perquè, efectivament, nosaltres estem d'acord que cal fer aquest esforç de cara a garantir la recuperació, la rehabilitació de les conques. A títol —i no és un recurs dialèctic, en aquests moments—..., però dir que en una altra condició tenim fins i tot nosaltres establert un acord amb l'alcalde de Cerdanyola per avisar-nos de quan baixa el riu Sec, que és un afluent del Ripoll, que a la seva vegada ho és del Besòs, fins i tot —fins i tot, senyor conseller— després d'haver estat inaugurada la depuradora del riu Sec.

El Sr. PRESIDENT: Quan diu «nosaltres», vol dir «Sabadell»?

El Sr. FARRÉS: Perdó: l'alcalde de Cerdanyola i aquest diputat. Perdó, senyor president.

I ho dic, en aquest sentit, perquè l'esforç que s'està fent efectivament confirma la insuficiència d'aquestes mesures i, perquè això es produeix amb una certa habitualitat, d'alguna manera s'estableixen mecanismes d'aquells automàtics.

Nosaltres voldríem també, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, senyor president, posar l'èmfasi, tal com el varem posar en la Comissió de Política Territorial, sobre l'estructura del rebut de l'aigua. Compartim totalment les explicacions i el posicionament que ha fet la senyora Rosa Martí, i també, com en aquella ocasió, creiem que hi ha un tercer factor que incideix d'una manera important sobre el preu de l'aigua, que són —i que en tot cas haurem d'esperar la resolució del Tribunal Suprem en aquest tema— les funcions de la mateixa comissió de preus que fixa el preu de l'aigua, que en aquests moments està fent..., té unes funcions de tarifació, quan nosaltres creiem —Iniciativa per Catalunya— que són purament i simplement facultats de taxació, i en aquest sentit ja s'hi va manifestar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i està pendent de la resolució definitiva en el Tribunal Suprem. Per tant, aquest és un tercer factor que en cas que la resolució judicial sigui en el sentit que tots esperem, doncs, pugui a la seva vegada incidir sobre la reducció del preu de l'aigua.

I manifestar, en tot cas, que el punt cinquè, nosaltres també el votarem a favor, però el trobem insuficient. Caldria dir les coses pel seu nom. I nosaltres volem dir que, a més a més d'aquesta consultoria, no solament a les empreses privades, sinó que caldrà dir també que les administracions públiques, en aquests moments molts ajuntaments, no estan en les condicions que puguin ajudar precisament a la rehabilitació d'aquests rius. I ho dic «en ares a» la sinceritat, «en ares a» fer una radiografia al més exacte possible del que està passant. El votarem, evidentment, a favor, però fent també aquesta constatació, que també l'Administració pública, en aquest cas, l'Administració pública local, en molts casos també contamina i ajuda aquesta situació dels nostres rius d'una manera i amb unes quotes francament importants.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Senyor president, senyor diputat que ha presentat aquesta Moció, Esquerra Republicana diu que «sí» a tots els punts, votarà que sí. Hi ha uns quants «però» que, aprofitant el temps que el Reglament ens dóna, voldríem destacar.

Certament, una de les coses que marca la diferència quan hom travessa la frontera d'una banda a l'altra, quan ve de fora cap a casa, una de les coses potser més xocants és la situació en què es troben els rius. Per als que anem en bicicleta per aquest país, com els que hi van a peu, cada diumenge o cada cap de setmana, és una evidència que jo crec que no es té de cap més manera, de la situació dels rius, que si no es fa així, de tal manera —i aprofitant que tenim el mestre Martorell entre nosaltres, l'Oriol— que es podria dir, fent servir un mal símil de la música, que, a Catalunya, senyor conseller, es nota que arriba la primavera perquè tot Catalunya canta, com canten els mitjons quan fan pudor (*rialles*); quan un va en bicicleta i es passeja, es noten unes pudors, s'ha de dir pel seu nom, i tot Catalunya sembla una gran «cloaca» oberta...

(Diverses veus s'adrecen a l'orador: «claveguera!»)

El Sr. RODRI: «Claveguera». No ve d'aquí! (*Rialles.*) Però el que volia dir..., no, quan parlem de lingüística... De totes maneres, agraeixo la correcció.

Voldria dir, senyor conseller, que —i aquí hi ha el punt més important, em fa l'efecte, de la discussió— a Catalunya i en el Govern de la Generalitat no són proporcionats els esforços amb els resultats. Ho ha assenyalat abans la diputada Martí: ha dit que s'havien fet una sèrie d'esforços i inversions al Muga, al Ter, al Terri, etcètera, i, en canvi, la realitat ens diu que les coses continuen, si no igual, no pas en situació molt millorada. Aleshores, jo penso que el més important que ens passa, en aquest cas, com en alguns que els passen a vostès, és la dissociació terrible que hi ha entre esforços i resultats —sobretot esforços financers i resultats.

El cas dels rius, doncs, per tant, jo diria que és una cosa important a Catalunya, i de primer ordre; per tant, nosaltres hi votarem no solament a favor, sinó amb entusiasme, i deixin-me dir, només, permetin-me dir dues o tres coses més. És clar que el nostre Grup, que porta, doncs, una gran campanya en això, amb més de cinquanta iniciatives sobre aquest tema, està per un discurs contra la degradació dels rius, contra..., la necessitat de disminuir la creixent, malgrat tot, contaminació industrial, urbana, agrícola, i pel manteniment dels ecosistemes fluvials, inclosa una cosa que moltes vegades no es té en compte: els boscos de ribera.

Pel que fa a la proposta de l'IVA, nosaltres —ja ho ha dit també, em penso, algun altre diputat— estariem d'acord amb aquesta reducció —és important— tot dient que no és cap cosa de l'altre món, perquè el pes del rebut de l'aigua radica en dos altres canons i no pas en l'IVA. Malgrat tot, sigui benvinguda aquesta reducció a què nosaltres donem suport.

Pel que fa al número 5, ho acabo de dir i no hi insistiré, perquè penso que el temps corre a favor de tots, o ha de córrer a favor de tots: ho acaba de dir l'alcalde de Sabadell i company diputat. Pel que fa a les empreses privades, caldria ampliar-ho, realment, amb les públiques. I, tothom una mica, el ciutadà de Catalunya s'està contaminant; els que vivim al peu del Montseny i suportem aquest milió i escaig de persones que cada any visiten el Montseny sabem què vol dir quan han passat els que vénen a visitar-lo, no solament arran de riu a dinar, sinó enmig dels boscos que estan propers a aquests rius.

Per tant, jo penso que amb aquestes excepcions que jo li he indicat, el nostre Grup es posicionarà no solament a favor de la Moció, sinó també de l'esmena que ha presentat la senyora Martí.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ABAD: Molt honorable president, senyores i senyors diputats, bé, per fixar la posició del nostre Grup sobre aquesta Moció del Grup Popular, entenem que ens hauríem de centrar fonamentalment en els tres primers punts, que són els relatius a les conques del Besòs, del Llobregat i, en particular, al canal de la Infanta, en tant que el quart i el cinquè els entenc subordinats. En tot cas, el quart, a la meua manera de veure, és un punt gairebé independent, perquè el tema de l'IVA, sobre el qual nosaltres ja tenim fa temps una posició clarament

establerta, tant quant a la imposició de l'IVA superreduït com quant que l'aigua hi sigui inclosa. I el punt cinquè és una qüestió de programes, de foment de programes de consultoria, que són unes qüestions que estan clarament establertes, ja, pel Departament, i, per tant, després ja li faré avinent.

Per tant, jo entenc que són els tres primers punts sobre els quals a mi em fa l'efecte que la qüestió cabdal és que el senyor Vidal-Quadras no té en compte en la seva exposició, i vaig veure que l'altre dia tampoc ho va tenir en compte en la substanciació de la interpellació, les actuacions del Departament i, en particular, el Pla de sanejament i les actuacions respecte al seguiment de la contaminació industrial, i alguns aspectes fins i tot els ignora, com aquest mateix que acabem de comentar dels programes de foment.

Per tant, unes breus paraules, perquè no m'hi estendré, sobre la situació dels plans de sanejament i sobre les actuacions de seguiment de la contaminació industrial. Els plans de sanejament són l'instrument tècnic-jurídic bàsic del Govern de la Generalitat per a les actuacions en aquest camp i són la previsió d'execució de depuradores, col·lectors, emissaris a cada una de les conques hidrogràfiques amb fixació de pressupost i calendari. Per tant, i des de l'any 1982, tenim aprovat el Pla de sanejament, tot i que la sentència d'ahir diu que manca un paper, però que, en tot cas, l'any 83 va ser consolidat amb la definició dels plans de conca. Aquesta normativa cada any, o periòdicament, cal revisar-la, i aquesta revisió ha de tenir en compte les actuacions no previstes, les millores que cal fer i les incidències, naturalment, que en el moment original de redacció del Pla no es van considerar. Aquestes han estat fetes i, per tant, cal dir que encara que amb desajustaments parcials, evidents en un pla que porta ja deu anys, el Pla està en línia de compliment, i així ho va deixar clar el conseller en el passat moment de la interpellació.

La situació actual és que, actualment, ja no solament tenim els plans de sanejament establerts els anys 82 i 83, sinó el Pla director de sanejament, realitzat tant per a les zones tipus A, del Pirineu oriental, com per a les de tipus B, que són les del delta de l'Ebre i les de la conca de l'Ebre, i en les quals hi ha competències compartides amb la resta de l'Estat. Aquest Pla director de sanejament es va realitzar en funció del compliment de les directrius..., fonamentalment de la Directriu 91/271 de la Comunitat, directriu de l'any 91 que, curiosament, avui és la directriu bàsica i és una directriu que el senyor Vidal-Quadras en la seva Moció no inclou. De tota manera, hi ha altres oblits que després li comentaré. Per tant, aquesta Directriu 91/271 és la que estableix clarament una seqüència cronològica que situa que l'any 2005 tots els ajuntaments de més de dos mil habitants han de tenir tractament, i tractament, concretament, secundari, és a dir, biològic. Aleshores, el programa plantejat al Pla director situa aquest termini l'any 1998, és a dir que s'avança clarament als límits plantejats per la directiva europea, i, a banda, hi ha un pla complementari a definir sobre els municipis de menys de dos mil habitants, però que aboquen a aigües dolces o a estuaris.

Això pel que respecta a la situació del Pla, que, per tant, vol dir que tant des del punt de vista normatiu com des del punt de vista operatiu és un pla plenament vigent i de cap manera justifica plans alternatius.

Però hi ha un altre àmbit d'activitat i d'accions, que són les de seguiment de la contaminació industrial, que el senyor Vi-

dal-Quadras tampoc no ha valorat, o, com a mínim, no la valora de la mateixa manera com la valorem el nostre Grup Parlamentari. Sàpiga que el Departament està fent una actualització de l'inventari dels punts d'abocament; que té unes actuacions sistemàtiques d'exigència del compliment, i, especialment, evidentment, de les conques del Besòs i del Llobregat; que està fent convenis amb tots els sectors industrials que no estan complint les directives —que són bastants a Catalunya—, i que, en tot cas, incentiva la realització d'auditories mediambientals d'àmbit sectorial, incentiva auditories ambientals d'empresa, la inversió en plantes de tractament de residus i els estudis de minimització i adopció de tecnologies netes. Per tant, dit això —que ja he dit que seria resumit—, queda clar que hi ha una línia d'actuació de llarg abast per part del Departament de Medi Ambient i, per tant, no ens sembla que els tres punts primers de la seva Moció estiguin prou substanciats.

Abans d'entrar ja en el comentari puntual de la seva Moció, dels cinc punts, permeti'm, de tota manera, que li he de fer avinent —com abans he avançat— que aquesta Moció no se l'han estudiada gaire bé; només perquè faci les esmenes oportunes, sàpiga que vostè menciona el punt segon respecte a la recuperació biològica del riu Besòs, menciona la Directriu 79/923, que és relativa als moluscs i no té res a veure amb aquestes dues conques, i, en canvi, no menciona la Directiva 78/659, relativa als peixos, que és la que suposo que vostè devia voler incloure, però que no ho ha fet. I tampoc és adequada a aquest punt 2 la Directriu 78/160, que no té res a veure amb el sector mediambiental, i suposo que vostè voldria que a la seva Moció posés la 76/160. Si, a més a més, tenint en compte que la Directriu més important, que és la 91/271, que ja he citat abans, vostès no la inclouen, em fa la impressió que en aquesta Moció el nombre de les directrius ha estat posat a dojo, cosa de la qual cap dels grups de l'oposició que ha decidit recolzar la seva Moció s'ha adonat.

Per altra banda, jo crec que hi ha un punt cabdal sobre el qual vostè avui ha fet ja una certa inflexió dialèctica, però que l'altre dia, quan va plantejar la interpellació, em va deixar bastant sorprès. I és que vostè l'altre dia plantejava que l'equilibri amb la línia de govern s'ha de situar entre el «fonamentalisme ecològic» —va dir— i el «mercantilisme pur» —potser m'equivo-co amb l'adjectiu «pur». La veritat és que vostè està d'acord amb mi que cal filar més prim; és a dir, en aquesta cambra no conec cap diputat que sigui partidari del fonamentalisme ecològic ni del mercantilisme pur i, en tot cas, cap grup parlamentari; segur.

Per tant, aquest equilibri, sobre el qual —hi insisteixo— vostè avui ja ha parlat molt més matisadament, encara que molt literàriament..., de tota manera vostè ha afluixat, però la senyora Rosa Martí li ha agafat el relleu; aleshores ja ha dit que ha agafat una posició tan equilibrada com que res es compleix i res ha sigut útil; doncs, li ha agafat el relleu.

L'equilibri, senyor Vidal-Quadras, és entre complir les normatives comunitàries, no el fonamentalisme ecològic: complir les directives comunitàries. I, per altra banda, no és el mercantilisme pur, és que hi ha un teixit industrial que té seriosos problemes de compatibilitat —dels quals parlarem properament al debat previst d'indústria— i que la feina que tenen és per poder complir les normes. Per tant, mercantilisme pur: no. No és gens fàcil per als sectors industrials —tot i que l'esforç que està fent

el Departament amb els convenis així ho permetrà, que en dos, tres anys pugui ser—, no és gens fàcil que els sectors industrials puguin complir les directrius en l'actual situació. I no és gens fàcil, no tant per a les empreses grans, que aquestes, en general, se'n surten, és fonamentalment pel gran teixit que tenim d'empreses mitjanes i petites; moltes empreses mitjanes i petites de vegades no solament no tenen els diners per posar una depuradora, sinó que a vegades no tenen ni el lloc per posar-la. I això ho hem de tenir en compte perquè tenim el que tenim.

Per tant, i tornant als punts ja de la seva Moció, el punt primer queda clar que des del nostre punt de vista, si l'actuació urgent, que ha dit vostè, vol dir demà, això és absurd i que a l'actuació a mitjà termini, que s'està portant, és absolutament vàlida. El punt segon, respecte a la riquesa biològica... Home!, ja queda clar amb totes les actuacions que estem portant que a allò bàsic, que és reduir la contaminació, ja s'hi va, per aquest camí; però perquè hi hagin peixos, a més a més de fer el que fem, hi ha d'haver una altra cosa, que és aigua, que aquesta és una altra qüestió. És a dir, el Besòs tres mesos l'any, excepte aquest any afortunadament, no té aigua. Per tant, si parlem dels peixos hem de tenir en compte que en les conques de què parlem tenim uns problemes molt immediats, molt immediats abans que al Besòs tinguem aigua amb prou regularitat com perquè tinguem peixos. En aquest sentit només vull destacar, també, que cal que coneguim que el Departament d'Indústria porta un programa pro-aigua per incentivar les empreses a l'estalvi d'aigua, i per motivar i per mentalitzar que avui l'aigua ja no es pot malbaratar.

Bé, respecte al tema del canal de la Infanta clarament entra dintre de les accions en el Baix Llobregat; respecte al tema de l'IVA, m'he manifestat ja al principi de la meua intervenció, i respecte als programes de foment, és evident que vostè els ha ignorat i, com que existeixen, suposo que ja no voldrà que li voti a favor la Moció.

Respecte a les esmenes presentades pel Grup Socialista, si em permet, senyor president, breument fixaré la posició; en la línia que el Grup Socialista en comptes d'aprofundir amb una moció poc aprofundida ha dit: «Anem a fer-la més grossa»; ha dit: «Doncs, mira, en comptes de dos rius, posem-los tots.» Evident, em sembla molt correcte i endavant.

Després, diu a la quarta esmena, diu: «s'alliberi la càrrega econòmica que suposa la seva aplicació» —la del cànon, és clar— «sobre el rebut de l'aigua per als usuaris domèstics». Escolti'm, els usuaris domèstics contaminen, eh? Senyora Rosa Martí, perdoni; els usuaris domèstics contaminen. Si vostè..., l'argument és polític, hi té tot el dret; però, tècnicament, el que vostè ha dit no s'aguanta. I, finalment, home, la sentència que hi va haver abans-d'ahir sobre el tema del cànon jo els vull dir al Grup Socialista i al Grup d'Iniciativa que tinguin en compte una cosa: si el seu argument, respecte que les coses es fan malament en aquest camp, és que manca un paper, la sentència els dona la raó; però la sentència no els dona cap altra raó.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Esteve. Ara, el senyor Vidal-Quadras...

Sí, la senyora Martí per què demana la paraula?

La Sra. MARTÍ I CONILL: Senyor president, només un moment per contradiccions respecte a aquesta última afirmació

que ha fet el representant del Grup de la majoria respecte a l'esmena número 4.

Miri, és que ha interpretat —i suposo que malament en llegir l'esmena— que nosaltres volíem manifestar que els usuaris domèstics no contaminen. No, no volíem manifestar això. Nosaltres dèiem que s'alliberi la càrrega econòmica sobre els usuaris domèstics, perquè hauria de saber, el senyor representant de la majoria, que avui de les despeses de gestió de les depuradores les dues terceres parts carreguen sobre els usuaris domèstics i només una tercera part sobre els usuaris industrials. Nosaltres el que volem dir és que corregeixi aquesta desproporció, malgrat que el mateix Govern admet que la contaminació industrial és superior a la domèstica, però després les despeses de gestió són a l'inrevés: dues terceres parts i una tercera part.

Nosaltres amb aquesta esmena el que volem dir és que es corregeixi aquest desequilibri que existeix i és reconegut pel Govern.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Vidal-Quadras, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades; només per pronunciar-se sobre això, eh?

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, gràcies, senyor president. El Grup Popular agraeix les esmenes del Grup Socialista. La senyora Martí ha tingut l'amabilitat de qualificar la nostra Moció com a adient i oportuna i, per tant, nosaltres també la satisfacció de qualificar les seves esmenes com a precisadores i enriquidores de la nostra Moció i acceptar-les totes, en particular la quarta, pel seu caràcter premonitori a la llum de la recent sentència sobre el cànon. Per tant, acceptem totes les esmenes, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Passem a la votació, una sola votació; tots els punts conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 32 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre el desplegament de la LOGSE respecte als ensenyaments musicals.

Té la paraula l'illustre diputat senyor Oriol Martorell, del Grup Socialista.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el desplegament de la LOGSE respecte als ensenyaments musicals

El Sr. MARTORELL: Molt honorable senyor president, il·lustres senyores i senyors diputats, «sigui jo o sigui un altre el que hi hagi al davant del Departament d'Ensenyament, farem tots els possibles perquè els esenyaments musicals a Catalunya no solament mantinguin l'actual nivell, sinó que encara millo- rin.» Amb aquestes paraules, que estic segur que eren molt sinceres, l'honorable senyor conseller d'Ensenyament va cloure la seva resposta a la interpeHació que a principis del proppassat mes de juliol vàrem formular al Consell Executiu demanant-li que fes conèixer a aquesta cambra quins eren els seus propòsits

de capteniment sobre el desplegament de la LOGSE respecte als ensenyaments musicals.

Fet i fet, la Moció que avui presentem a la consideració de tots vostès potser no sigui res més que un intent d'establir unes vies institucionals que ajudin a convertir en realitat els anhels manifestats per l'honorable senyor conseller i que no cal dir que, sense cap excepció, tots compartim; uns anhels, però, que tal com després s'han anat desenvolupant els esdeveniments, més aviat sembla que de moment serà força difícil que puguin veure's realitzats.

Resumiré i sintetitzaré molt aquests esdeveniments dient que un parell de setmanes més tard, exactament el dia 14 de juliol, el Departament va declarar oficialment, en el marc de la Comissió Mixta Departament d'Ensenyament-entitats municipalistes, és a dir, Federació Catalana de Municipis i Associació Catalana de Municipis, que, pel que feia als ensenyaments musicals, no es començaria a aplicar la LOGSE fins al curs 93-94. No cal dir que aquesta decisió presentava dues cares del tot contradictòries: la cara positiva, de poder preparar i negociar amb una certa calma tots els diferents aspectes d'aquesta aplicació, i la cara negativa, de fer que Catalunya iniciés la tan necessària reforma pedagògica musical amb un any de retard respecte de les altres comunitats autonòmiques.

Però, sorprenentment, pocs dies després, el 20, el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* publicava el Decret 154/1992, pel qual s'aprova el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu a Catalunya, que només es refereix als ensenyaments de règim general i que, quant als de règim especial, entre els quals hi ha els musicals, es limita a dir en la seva disposició addicional número 4 que «el calendari d'implantació dels ensenyaments superiors de conservació i restauració de béns culturals, dels ensenyaments superiors de disseny i dels ensenyaments de règim especial de música, dansa i art dramàtic corresponents a la nova ordenació del sistema educatiu i d'extinció dels actuals serà el previst en el Reial decret 986/1991, del 14 de juny». I el que diu aquest Reial decret en el seu article número 24 és que en el curs 1992-1993 –l'actual, doncs– s'implantaràn els cursos primer i segon del grau elemental i deixaran d'impartir-se les assignatures corresponents establertes en la reglamentació general dels conservatoris de música de l'any 1966.

Davant d'aquest fet, que conduïa a una situació quasi kafkiana, es van intentar des de diferents instàncies diverses gestions que no van tenir cap resultat ni, en alguns casos, cap resposta. I he dit que la situació era, i és encara, quasi kafkiana perquè, malgrat que és preceptiu que tots els conservatoris, escoles de música, comencin a aplicar enguany la reforma en el primer i segon curs del grau elemental, tots els conservatoris i escoles de música han decidit no fer-ho i continuar d'acord amb els mateixos criteris dels cursos anteriors. Ja han justificat aquesta decisió unànime perquè, tal com van afirmar els directors dels principals conservatoris públics catalans, si es vol actuar amb dignitat i honradesa professionals és del tot inviable l'aplicació de la LOGSE mentre no es resolgui la precarietat de mitjans i l'Administració educativa no defineixi quins són els seus criteris per dissenyar l'ensenyament musical a Catalunya.

I encara que volguessin i poguessin començar a aplicar la reforma, cal tenir molt en compte que tal com precisa el Reial decret pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres que

imparteixen ensenyaments artístics, o sigui el 389/1992, el reconeixement de la vàlida acadèmico-oficial dels centres públics no estatals existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret –i recordem que a Catalunya no n'hi ha cap d'estatal– es realitzarà per conveni entre aquests i l'Administració educativa corresponent, que, com tots sabem, a Catalunya és la Generalitat.

La qüestió econòmica és importantíssima i absolutament essencial i no serà gaire fàcil trobar-hi una solució viable i que complagui del tot a tothom. Però quasi em sembla tan o més important la voluntat autèntica de posar-se a dialogar, de veure quines possibles dificultats hi ha, d'estudiar la manera d'intentar solucionar-les i sobretot la presa de consciència que és del tot imprescindible establir uns convenis que oficialitzin aquests ensenyaments musicals que gràcies quasi exclusivament a les administracions locals, gràcies al seu esforç titànic –recordem a tall d'exemple les eloqüents xifres que ahir ens donava el senyor alcalde de Sabadell, pressupost 1992: 133 milions; Generalitat: 2 milions; Diputació: un milió i mig; matrícules: uns 30 milions; Ajuntament: 100 milions–, i gràcies també a l'encert dels seus enfocaments pedagògics de tots aquests conservatoris, els ensenyaments musicals s'han situat a uns nivells qualitatius i quantitius com mai no s'havien assolit a Catalunya.

El Govern de la Generalitat té ara una responsabilitat que de cap de les maneres pot eludir. Ben al contrari, cal que doni tot el seu suport institucional a la tasca tan meritòria i abnegada que han fet en aquest camp les administracions locals. Gràcies a la LOGSE no hi ha dubte que els ensenyaments musicals poden prendre encara una molt més alta volada, però això comporta, inevitablement, uns costos que només pot assumir el Govern de la Generalitat. Les altres administracions ja han fet prou, i a més –i malgrat l'esforç que això els exigeix– estan disposades a continuar aportant-hi la seva generositat, la seva voluntat de servei i la seva experiència. Si us plau, no caiguem en l'error de qui dia passa, any empeny, i plantegem ben obertament i ben seriosament i amb molta urgència aquesta ocasió única de consolidar els ensenyaments musicals a Catalunya.

I és per això que avui presentem a la consideració d'aquesta cambra una Moció que puntualitza en tres punts alguns dels aspectes que em sembla que són del tot imprescindibles per iniciar l'enfocament de la tan desitjada institucionalització del desplegament de la LOGSE respecte als ensenyaments musicals. Tres punts que em fa l'efecte que no cal que comentï perquè tots tres són prou clars, concrets i evidents. Esperem que tots vostès, il·lustres senyores i senyors diputats, estaran d'acord amb les línies bàsiques d'aquest nostre enfocament del problema, amb la valoració de la seva importància i amb la concreta puntualització dels primers passos amb els quals hauríem de començar la llarga caminada que ens espera fins a l'acompliment de totes les possibilitats que cal esperar, quant als ensenyaments musicals, de l'aplicació de la LOGSE. Espero que serà així i que, per tant, voldria creure que votaran favorablement la nostra Moció. Els en dono ja, des d'ara, moltes gràcies.

Moltes gràcies, molt honorable senyor president; moltes gràcies, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martorell. Ha presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-les té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Senyor president, pel que fa a l'esmena número 1 presentada, i que deia, després de «la reforma dels ensenyaments musicals»: «així com iniciar la redacció i el procés de discussió amb els estaments afectats de la Llei d'ensenyaments musicals, artístics i plàstics...», i que anuncio que hem retirat després de parlar amb el presentant de la Moció, tenia l'interès de subratllar que a Catalunya, des dels ensenyaments musicals, hi ha tot un camp de complement important i bàsic per a l'educació, que és tot el que fa referència al món artístic i plàstic. De totes maneres, per no subratllar una cosa per damunt de l'altra, sinó posar-la i englobar-la dintre d'aquest context general de la LOGSE, nosaltres de moment retiràvem això.

Pel que fa a l'esmena segona presentada, seria un afegitó —un afegitó o un afegit que anuncio ja que votarem igualment a favor de la Moció si no és acceptat, o si no fos acceptat— que diu..., número 4, després del número 3; per tant, diria: «Per tal de planificar el futur d'aquests ensenyaments, realitzar el mapa dels ensenyaments musicals a Catalunya.»

Voldria significar només, potser, la certa tristesa que dona quan temes d'aquests potser a vegades no tenen el suficient interès per part dels representants del Govern de la Generalitat —amb una absència clamorosa en aquest cas, sense cap d'ells aquí a la sala—, perquè entenem que moltes vegades aquest país i l'essència d'aquest país l'han aguantat totes les organitzacions, justament, musicals, i tota l'afició a l'art ha aguantat quan la política no ha estat possible i, per tant, lamento aquesta —que jo no voldria interpretar així, però sembla evident— manca de sensibilitat.

Jo, també no sé si seria de rebut —i ho dic al marge i excusant-me senyor president ja sap que la meua ignorància sobre el Reglament és supina—, vull dir...

El Sr. PRESIDENT: No se n'aprofita, per això.

El Sr. RODRI: No, no. (*Rialles.*) No diria gaire a favor de la meua intel·ligència, això que també em penso que en algun aspecte me la vull considerar.

És el fet que no sembla prou sensible —prou sensible— entrar a votar resolucions sense haver-ne escoltat la proposta, les mocions i les raons que donen els que les presenten.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup Parlamentari Popular, per fixar posició, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Barceló.

El Sr. BARCELÓ: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ahir el president del meu Grup Parlamentari ens va recordar que hi ha una certa tradició històrica al nostre país, des de la supressió dels col·legis majors de la Companyia de Jesús al segle XVIII, de fer reformes educatives sobre el paper sense un compromís pressupostari coherent. I això té, bàsicament, una raó molt senzilla: una educació de qualitat amb independència dels criteris ideològics i pedagògics simplíssims en qualsevol reforma sempre és quelcom costós per definició, i aquest esforç, que no té una compensació política a curt termini, provoca tensions en l'assignació dels limitats recursos públics.

De fet, aquesta Moció fa palès aquest problema en la mesura que no es donen les condicions econòmiques necessàries als conservatoris i als centres musicals dependents de les corporacions locals ni tampoc als centres d'iniciativa social reconeguts oficialment per desenvolupar amb dignitat la reforma educativa

al present 92-93, tant per la manca de mitjans com per la manca de definició del model d'ensenyament musical a Catalunya.

Cal reconèixer que, en una situació de crisi del sistema econòmic, de recessió i de necessària adaptació de les finances públiques a una política de control de la inflació, ens trobem amb una forta tensió entre els objectius i les demandes formulades i l'assignació concreta i real dels recursos públics per a la reforma educativa. Hi ha una qüestió que sovint oblidem: el nostre país no pot oferir tots els serveis possibles mitjançant el recurs a les administracions públiques. Caldria, doncs, examinar si no és possible avançar en un procés de privatització dels ensenyaments musicals sense deixar de banda la necessària participació dels pressupostos públics en el seu finançament.

En qualsevol cas, no és ara el moment de demanar l'increment de la despesa corrent de la Generalitat, sinó de plantejar-se les mesures de correcció pressupostària, raó per la qual el Grup Parlamentari Popular sols votarà a favor els punts 1 i 3, s'abstindrà en el punt 2, siguin acceptades les esmenes pel Grup Socialista o no ho siguin.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barceló. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roc Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres hem de començar dient que pretenem que la LOGSE no sigui només una llei sobre el paper, pretenem que s'apliqui la LOGSE —avui també espero que debatrem una moció nostra en relació, precisament, a l'aplicació de la LOGSE— i d'una manera molt especial pel que fa referència als ensenyaments musicals.

Nosaltres estem plenament d'acord amb aquesta Moció, i també he de dir amb les esmenes que s'han presentat, esmenes que van completament en línia amb esmenes que nosaltres teníem preparades i que per problemes tècnics, segurament derivats de la complexitat del Ple d'aquesta setmana, no van estar presentades en el seu moment, però que, en tot cas, com sap el proponent que ha defensat tan encertadament la Moció, nosaltres, fins i tot, les havíem comentat. Pensem, certament, que és molt important que per part del Govern, per part del Consell de la Generalitat s'arbitrin —com es diu aquí— les mesures per aplicar la LOGSE a Catalunya, en referència als ensenyaments musicals. Pensem —ho hem dit ja moltes vegades— que cal també una llei d'ensenyaments artístics, es a dir, amb un ventall més ampli que agafi tots els ensenyaments artístics a Catalunya.

Cal també, cal també —això és absolutament imprescindible— elaborar els preceptius convenis. Nosaltres pensem que la LOGSE s'hauria d'aplicar ja ara, no després; s'hauria de començar ja a aplicar ara; possiblement aplicar les coses amb temps pot tenir l'avantatge que es poden preparar millor, però malauradament l'experiència ens demostra que l'únic que s'aconsegueix és retardar-les, però no precisament preparar-les millor. Per tant, pensem que s'hauria de començar a aplicar ja també en aquest camp.

Amb els convenis, òbviament, hi estem absolutament d'acord, i el calendari i el mapa, perquè nosaltres, discrepant —com em sembla que és obvi— en aquest punt amb el representant il·lustre del Partit Popular, pensem que precisament els poders públics han de tenir un paper molt més important i, en conseqüència, han d'elaborar un mapa d'ensenyaments musi-

cals a Catalunya, han d'establir les prioritats, han d'establir les necessitats i, a partir d'aquí, han d'emprendre les accions suficients per aplicar la LOGSE a Catalunya, que això no nega, naturalment, el paper que poden i han de jugar, complementàriament, les iniciatives privades en aquest camp com en altres camps d'aplicació de la LOGSE.

Per tant, i resumint, nosaltres donarem ple suport a aquesta Moció; ens agradaria que s'acceptessin les esmenes que s'han presentat i, naturalment, expressem també la nostra voluntat de continuar treballant tots plegats per aconseguir que la LOGSE no sigui purament una llei sobre el paper, sinó que tingui la voluntat política i els recursos per fer-la efectiva.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Roser Capell.

La Sra. CAPELL: Molt honorable senyor president, il·lustres senyores diputades, senyors diputats, és la primera vegada que em dirigeixo a tots vostès des d'aquesta tribuna del Parlament, el Parlament de Catalunya, la màxima institució catalana, i no puc negar que tinc un sentiment una mica especial. Veterana com sóc en la lluita per la recuperació de les nostres institucions, estic convençuda que tots, tots vostès comprendran aquest meu sentiment una mica especial, una mica emocionat, gràcies.

Dit això, passo a posicionar-me amb el meu Grup de Convergència i Unió respecte a la Moció subsegüent a la interpellació que el Grup Socialista va substanciar en el seu dia per mitjà de l'il·lustre diputat senyor Oriol Martorell sobre el desplegament de la LOGSE respecte als ensenyaments musicals.

Segurament el senyor Martorell no s'estranyarà del meu seguiment i de la meua intervenció en aquesta Moció, ja que jo també em trobo en una situació similar a la seva. No és pas el meu únic mòbil com a parlamentària intervenir solament en aquests temes com el que avui ens ocupa; també és cert, però, que la música i la pedagogia han estat —i són— dues constants a la meua vida tant professional com vocacional.

El nostre Grup Parlamentari, per tant, valora molt positivament l'interès de l'il·lustre senyor diputat senyor Martorell pels ensenyaments musicals però, malauradament, no pot estar d'acord amb la Moció presentada, pels següents motius.

En el primer punt de la Moció s'insta el Consell Executiu a prendre mesures adients per poder aplicar la reforma dels ensenyaments musicals sobre els ensenyaments musicals. Sobre aquest punt, hem de recordar les següents consideracions: malgrat que en la data de presentació de la Moció el Govern de l'Estat no havia publicat el Reial decret que havia de fixar els continguts mínims dels ensenyaments artístics, el Departament d'Ensenyament ja havia elaborat les propostes de currículum corresponents al grau elemental de música, tal i com l'honorable conseller senyor Laporte va informar en la seva darrera compareixença en la Comissió de Política Cultural.

En data 27 d'agost va ser publicat al *Butlletí Oficial de l'Estat* el Reial decret pel qual s'estableixen els aspectes bàsics curriculars del grau elemental i mitjà dels ensenyaments de música. És, doncs, a partir d'aquesta data quan el Departament d'Ensenyament pot iniciar la tramitació formal del Projecte de decret que fixa el currículum dels ensenyaments musicals. Així s'ha fet, atès que en el present mes d'octubre es trametrà al

Consell Escolar de Catalunya el Projecte de decret per a sotmetre'l al seu dictamen.

D'altra banda, en data 6 de juliol, des del Departament d'Ensenyament es va trametre al Ministerio de Educación y Ciencia una proposta d'ensenyaments mínims de les especialitats de tenora, tible, flabiol i tamborí, harmònim i baix elèctric per tal que s'incloguin com a especialitats de grau mitjà, i de les especialitats d'orgue i baix elèctric com a especialitats del grau elemental.

Quant als currículums, el Departament d'Ensenyament està acabant d'elaborar els corresponents a grau elemental de dansa, grau mitjà de música i dansa i grau superior d'art dramàtic. També en l'esmentada sessió, el conseller d'Ensenyament va anunciar que s'aprovaria el marc jurídic dels centres d'ensenyaments artístics no reglats, desplegament de l'article 39.5 de la LOGSE. En aquest sentit, el Departament d'Ensenyament va sotmetre a consulta de les entitats interessades el corresponent Projecte de decret el passat dia 20 de maig. Finalment, en la mateixa sessió, el conseller d'Ensenyament va anunciar que el Departament d'Ensenyament elaboraria una proposta de mapa d'aquests ensenyaments que contemplarà l'oferta de centres específics, l'oferta de centres integrats i d'ensenyaments secundaris i l'oferta de centres de grau mitjà artístics.

Durant el present curs 92-93, el Departament d'Ensenyament formalitzarà els convenis oportuns per al reconeixement de la validesa acadèmica oficial dels centres dependents de les Administracions locals, d'acord amb el que disposa el punt 2 de la disposició transitòria setena del Reial decret 389/92, del 15 d'abril, pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres que imparteixen ensenyaments artístics.

Els centres que per una o altra causa no puguin ésser reconeguts pel procediment anterior, podran entrar en l'àmbit d'aplicació del desplegament normatiu de l'article 39.5 de la LOGSE abans esmentat. Això no obstant, cal recordar que per accedir als ensenyaments de grau mitjà, tant els alumnes procedents de centres amb reconeixement oficial com els procedents de centres no reglats caldrà que superin les corresponents proves específiques.

Pel que fa al segon punt de la Moció, que es refereix als convenis amb centres i a la seva previsió en els pressupostos de 1993, tenint en compte les perspectives econòmiques que no són, precisament, massa afalagadores, i que els pressupostos d'Ensenyament del Govern de Catalunya estan estretament lligats a els de l'Administració central, es fa difícil d'acceptar aquesta part de la Moció. No obstant, estem oberts, per part del Grup de Convergència i Unió, a debatre aquest tema durant la sessió parlamentària en la qual es discutiran els pressupostos de 1993.

En qualsevol cas, vull recordar a l'il·lustre diputat que l'honorable senyor Laporte ja va anunciar que el Departament d'Ensenyament ajudaria al manteniment dels centres d'ensenyaments musicals dependents de les Administracions locals que s'incloguin en la planificació del mapa escolar, mitjançant la subscripció dels corresponents convenis.

I en el tercer i darrer punt de la Moció, que es refereix a establir un calendari per al compliment de les mesures anteriors, he de dir que, finalment, el Decret 154/92, de 20 de juliol, que estableix el calendari d'implantació del nou sistema educatiu, preveu a la seva disposició addicional quarta que a Catalunya

serà d'aplicació la temporalització que es determina a la secció primera del capítol tercer del Reial decret 986/91, del 14 de juny, pel qual s'aprova el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu de l'Estat espanyol.

No voldria acabar, però, sense remarcar-li que el nostre Grup Parlamentari té un gran interès sobre aquest tema i jo, especialment també, i que farem tots els possibles perquè aquest àmbit tan important i tradicional a Catalunya pugui tenir una bona solució.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Capell. I ara pot pronunciar-se sobre l'única esmena viva; té la paraula el proponent de la Moció, el senyor Martorell.

El Sr. MARTORELL: Gràcies, molt honorable senyor president. La meua ignorància del Reglament encara és més gran que la del senyor Rodri i em pensava que es podrien fer alguns comentaris que m'hauria agradat fer d'intervencions que s'han fet sobre..., no sobre esmenes sinó sobre la proposta de Moció, entre les quals —i amb el seu permís— diré que, de totes maneres, amb la meua poca experiència que tinc en aquesta cambra, ja m'he adonat que molt sovint el Grup majoritari està d'acord amb propostes i mocions que després vota en contra.

Sobre l'esmena, no cal dir que hi estic totalment d'acord; en principi, fins i tot en vam parlar a l'hora de fer la Moció, si aquest punt s'inclouia, però, en certa manera, vam pensar que potser ja estava inclòs en el primer. Era natural que si s'havia d'estudiar aquest problema, el problema del mapa escolar ja fos inclòs aquí, però, naturalment, estem molt d'acord que s'expliciti en aquest quart punt que proposa Esquerra Republicana de Catalunya. Per tant, doncs, estem d'acord amb l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martorell. Passem ara a les votacions. La presidència entén que s'hauria de fer una votació dels punts 1, 3 i 4, i votar separatament el 2. És així?

Doncs, es voten els punts 1, 3 i 4.

Vots a favor?

Vots en contra

Abstencions?

Aquests tres punts han quedat rebutjats per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Es vota ara el punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest segon punt ha quedat rebutjat per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Passem al quinze punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la política general de reconversió turística, presentada pel diputat senyor Arseni Gibert, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política general de reconversió turística

El Sr. GIBERT: Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, com totes les mocions que avui estem deba-

tent i votant, aquesta deriva, també, de les interpellacions que van ser substanciades en el Ple de finals de juny, primers de juliol. I malgrat els tres mesos i mig gairebé passats, suposo que alguns dels diputats recordaran els termes en què la substanciació d'aquesta interpellació es va produir. El conseller ens deia, d'alguna manera i simplificant i sintetitzant molt, que el procés de reconversió de l'orientació o de fer front als problemes, als greus problemes del sector turístic, ja havien començat i fins i tot que ja estaven donant els seus fruits. En els mitjans de comunicació el conseller ha parlat recentment d'una reconversió silenciosa; nosaltres dèiem que no, que no havia començat, creiem que no ha començat i que més que silenciosa aquesta reconversió deu ser secreta o clandestina.

Vam parlar de la urgència de fer front als problemes i vam..., hem dit moltes vegades que no es pot esperar ni un dia més a fer front a aquests problemes. Les senyores i els senyors diputats comprendran que quan diem «ni un dia» estem emprant una figura retòrica, en alguna mesura, i que sí que es pot esperar un dia i que, fins i tot, segurament, es pot esperar un mes, encara que ens refermem amb la urgència de fer front a aquests problemes. Com que hi ha un debat previst sobre política... —com totes les senyores i senyors diputats saben—, d'aquí un mes sobre política general de turisme, creiem que, malgrat constatar el que al nostre parer..., i deixar constància que, al nostre parer, la vigència dels continguts de la Moció és plena, creiem que sí que es pot esperar un mes i, per tant, anuncio que retirem la Moció.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Doncs queda retirada i passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre les exposicions universals. La presentarà l'illustre diputat senyor Josep Maria Sala, del Grup Socialista, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les exposicions universals

El Sr. SALA: Senyor president, senyores i senyors diputats, probablement el que és lògic, tenint present el text de la Moció i les característiques de la Moció, seria fer el mateix que ha fet el meu company de Grup, l'amic Arseni Gibert, i retirar-la, perquè és una moció conseqüència d'una interpellació que es va formular el mes de juliol i que tenia un objectiu en aquell moment i que el seguia tenint encara ara, el que passa és que el temps passa i allò que encara era possible en aquell moment, avui ja és pràcticament impossible, a tres dies de la clausura de l'Expo.

El motiu de la interpellació era, òbviament, posar en evidència la calamitosa presència de Catalunya a l'Exposició Universal de Sevilla, però, a més d'això, hi havia la intenció que el Govern, amb el temps que quedava, intentés fer aquells ajustos, aquells canvis que permetessin millorar aquesta presència. Han passat ja més de dos mesos, estem a punt de la clausura de l'Expo, el Govern no ha fet res per millorar la presència de Catalunya en l'Exposició Universal i, per tant, aquesta Moció en la qual en el primer punt, precisament, s'instava el Govern a fer aquest tipus d'adequacions i de correccions, en aquests moments ja sembla una mica fora de temps.

Però jo, de totes maneres, no resisteixo la temptació de tornar a sortir, en el moment de defensar la Moció, de sortir en aquesta tribuna, permetre que altres grups ho puguin fer i, per tant, no la retiraré, per tornar a dir, per tornar a manifestar amb tota rotunditat que és incomprensible per aquest diputat, per tots els diputats que jo crec que han tingut oportunitat de visitar l'Exposició Universal de Sevilla, per tots els ciutadans de Catalunya —que han sigut molts—, perquè una de les característiques d'aquesta exposició en aquesta ocasió és que molts milers, potser molts centenars de milers de ciutadans de Catalunya han tingut el gust i les ganes d'anar a visitar l'Exposició Universal de Sevilla, que per tots aquests jo crec que ha quedat molt clar que d'una manera incomprensible i per raons que encara se'ns escapen, perquè no només hi ha hagut una decisió inicial equivocada, sinó que, a més, aquesta decisió s'ha mantingut perquè no s'ha introduït cap element sensible o significatiu de correcció, el Govern de Catalunya va decidir passar d'aquesta Exposició Universal.

I, per tant, va decidir, conscientment o inconscientment, amb una exposició a la qual es tractava i hi havia una grandiosa oportunitat de projectar amb molta força el nostre país, la nostra nació al món, a la resta de comunitats autònomes d'Espanya i a la resta de ciutadans d'Espanya que podien visitar l'Expo i que suposo que esperaven veure —com sempre— de Catalunya un punt de referència, però també a la resta de països del món, dels ciutadans d'altres països del món que han visitat l'Expo, vam optar —com jo vaig dir en el seu moment a la interpellació— per oferir una imatge esquifida, reduïda, curta de volada del nostre país. Vam fer unes opcions que després vam mantenir d'un pavelló petit, d'un pavelló que ha acabat l'Expo essent *el enano*, com va començar essent *el enano*, amb una possibilitat de representació de la realitat de Catalunya, que és una realitat molt potent i molt intensa, com a conseqüència d'aquesta decisió d'agafar una cosa molt reduïda, molt petita, amb molt poca possibilitat de demostrar-la i d'ensenyar-la —per tant, és obvi que una part molt important de la realitat de Catalunya ha quedat fora d'aquest context— i, sobretot, una realitat que contrastava terriblement amb la realitat de les altres nacions-estat que estaven presents a l'Exposició Universal i que es van prendre aquesta exposició amb molt més interès del que en aquests moments tenien.

Jo he de dir-li que, com a portaveu en aquesta ocasió d'un grup de l'oposició, ens han fet un favor, perquè, a més —com deia abans—, l'Expo ha estat visitada per molts milers de ciutadans de Catalunya, la va visitar moltíssima gent i tothom ha tornat aquí i tothom ha parlat amb nosaltres. Jo crec que tots aquells que van anar d'una manera normal a l'Expo a visitar-la sense prejudicis i esperaven trobar, confiats que el seu país, que és un país que té una realitat molt forta i molt clara en el món i que va..., durant aquests dies, per exemple, ha tingut oportunitat de demostrar una gran potència, una gran capacitat d'organització, una gran capacitat de projectar-se cap enfora, per exemple, amb l'experiència dels Jocs Olímpics, doncs, quan tots aquests ciutadans de Catalunya anaven a Sevilla, visitaven l'Expo, es trobaven amb una realitat absolutament contradictòria amb la realitat del país, com a conseqüència d'una decisió equivocada del Govern de la Generalitat: poca presència, pavelló reduït, pavelló migrat, mala selecció en general de les exposicions que s'han fet, decisions relativament equivocades, òbviament —ja ho

vam dir a la interpellació— alguna qüestió —diguem-ne— quedava salvada: la gastronomia que allà es representava era una bona visió de gastronomia, alguns elements —diguem-ne— de la representació artística, les exposicions temàtiques, les exposicions individuals eren segurament una decisió correcta, però el conjunt de l'exposició, la decisió de presentar determinats àmbits, l'àmbit empresarial i molts altres jo crec que ha quedat absolutament molt per sota del que hauria hagut de ser.

I bé, per tant, per deixar constància d'això un cop més, que no cal, perquè la gent, els ciutadans de Catalunya, ho van fer. I que tots aquells que, per exemple, van decidir celebrar la diada nacional de Catalunya, l'Onze de Setembre, a Sevilla —que van ser bastants— aprofitant el pont en aquella ocasió, jo crec que els van fer un magre favor, perquè suposo que s'haurien estimat molt més poder-ho fer amb una presència de Catalunya a Sevilla davant dels altres països del món amb molta més força, amb molta més contundència de la que vam poder demostrar, celebrant-la a les portes del *pabellón enano*. Catalunya no és un país *enano* i no es mereixia tenir a l'Expo de Sevilla el *pabellón enano*.

Jo, des d'aquest punt de vista, els dic: «No podem fer res, estem a punt de clausurar l'Expo, jo crec que el Govern hauria de prendre nota d'aquesta mala decisió, d'aquesta mala actuació política, desenvolupar aquest tema i confiar que en el futur, en futures exposicions universals, aquesta promoció exterior de la qual tant es parla, que sembla que tant ens interessi, de la qual sembla que tant ens preocupem —i que és veritat que ens en preocupem—, jo crec que nosaltres, els altres partits, ens en preocupem de veritat, perquè el Govern quan té la millor oportunitat de fer-ho —potser no de fer operacions d'imatge personal, sinó imatges de projecció del país, del conjunt del país— la desaprofita d'una manera tan clamorosa com ha fet en l'Exposició Universal de Sevilla.

Suposo que el tema no estava vinculat al fet que es realitzés a Sevilla, però esperem que en les pròximes exposicions universals —es celebrin on es celebrin— Catalunya tingui la presència que es mereix, que els ciutadans de Catalunya es mereixen.

Des d'aquest punt de vista, la Moció era molt clara. A mi em sembla que no tinc més remei que retirar..., perquè semblaria en aquests moments votar un punt de la Moció que diu: «Constata la deficient presència de Catalunya a l'Exposició Universal de Sevilla a través del pavelló que l'hi representa i insta el Consell Executiu a adoptar les mesures necessàries per a corregir-ne les mancances en el temps que resta fins a la cloenda de l'Exposició», com a mínim aquesta part em sembla que és bastant inevitable que no la posem i la sotmetem a votació.

Per tant, jo no sé si..., suposo que reglamentàriament és possible retirar part de mocions i, per tant, jo el que demanaria retirar és el que va des del punt i) fins a «Exposició» i dir simplement en el punt primer: «Constata la deficient presència de Catalunya en l'Exposició Universal de Sevilla a través del pavelló que la hi representa.»

I el segon punt, que seria la voluntat que en el futur això no torni a passar més, insta el Consell Executiu a trametre-li un pla que fixi els criteris que han de definir la presència de Catalunya en exposicions anàlogues futures —ho torno a dir— amb la voluntat que en el futur a les exposicions universals que es celebrin allà on sigui Catalunya aparegui amb el que és i no amb una visió deformada, esquifida i reduïda de la seva realitat.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sala. No s'han presentat esmenes. Poden fixar els grups la seva posició; Grup Popular, la senyora Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Senyor Sala, nosaltres coincidim plenament amb el contingut de la seva interpellació en el seu moment i també, doncs, amb l'explicació de motius que ara ha fet d'aquesta Moció. Evidentment, el temps ja ha passat i el que sí que potser hauríem pogut veure és que des del 2 de juliol fins ara, doncs, el Govern hagués rectificat i hagués fet alguna cosa, doncs, de les que vostè demanava.

Personalment vaig assistir també a Sevilla i em vaig estar asseguda potser una hora i mitja o dues hores en aquella mica de pedrís que fa per anar sentint els comentaris dels catalans, perquè, evidentment, pràcticament ningú no em coneixia, i d'altres persones doncs de tot arreu que visitaven el pavelló. Pràcticament tothom deia el mateix, que semblava estrany i incompreensible, doncs, la presència de Catalunya tan minsa, tan esquifida que teníem, doncs, a l'Expo.

Ha estat una llàstima i, evidentment, doncs, coincidim plenament amb tota la seva..., el seu contingut. Nosaltres vam substanciar unes preguntes potser similars, no exactament amb el mateix contingut de vostè, abans de l'estiu, per tant, doncs, crec que coincidim plenament; sàpiga que té el nostre suport.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Jo crec que tots o almenys molts hem de coincidir lamentablement que el pavelló de Catalunya a l'Expo de Sevilla no ha estat al nivell almenys que desitjaríem, almenys que pensem que Catalunya es mereix.

Jo crec que aquesta és una reflexió que cal fer, que, òbviament, amb el temps que ha passat doncs em sembla raonable que aquesta part de la Moció es retiri tota vegada que, efectivament, no és possible ja fer el que malauradament no s'ha fet, però jo crec que té, i continua tenint, molta importància la segona part de la Moció. És a dir, jo crec que és important que amb serenitat, amb tranquil·litat, però que puguem debatre tots plegats, que puguem debatre la presència de Catalunya a l'exterior, en molts àmbits naturalment, tant des del punt de vista cultural com des del punt de vista lingüístic, del punt de vista pròpiament institucional i també des del punt de vista estrictament de les realitzacions, de les realitats, dels encerts i els desenerts que té el nostre país.

Per tant, jo crec que la segona part de la Moció que es manté és important, és interessant de mantenir-la, és necessari aquest pla i, sobretot, és necessari aquest debat sobre la presència exterior de Catalunya perquè tots plegats puguem contribuir perquè aquesta sigui la que ens correspon, perquè aquesta expressi d'una manera clara i concreta la realitat del nostre país.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, certament la visió que es dona, que es donà de Catalunya a Sevilla cau en la unilaterilitat per la seva pobresa, migradesa i, en fi, poc interès a demostrar què és Catalunya a

Sevilla. No es va assumir, no va reeixir malgrat l'abrandament i l'entrega del conseller Gomis tocant una peça al piano per a TV3 que realment...*(rialles)*, en fi, ens va emocionar a aquells que ho vam poder seguir, però que realment no va omplir aquesta visió que tots esperàvem de Catalunya.

En fi, la comicitat a voltes forma part de la realitat i de la trista realitat que ens toca viure. A nosaltres ens sembla que la visió donada de la cosa pel diputat Sala, des d'un punt de vista mil·limètric, també s'ajusta a aquesta realitat, i estem d'acord a aprovar i donar per bona la segona part de la seva Moció on reclama un pla de criteris perquè d'ara endavant la imatge de Catalunya sigui la representació del poble de Catalunya i no d'una visió, com en aquest cas s'ha donat, minsa d'allò que és el nostre poble.

Certament, a nivell exterior caldrà donar una imatge absolutament diferent de la donada i caldria també que poguéssim consensuar des d'aquest Parlament de quins mitjans i de quina manera s'arbitren aquestes mesures perquè aquest pla es pugui donar de manera consensuada perquè no tinguem sorpreses com les que hem tingut a Sevilla on ni Mozart va poder salvar Catalunya.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Raimon Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, si m'ho permet. Jo crec —i em sembla que molts coincidirem— que el senyor Sala és admirable perquè ha estat capaç —ell ens ho ha dit— d'haver parlat amb tots els catalans que han anat a l'Expo. *(Rialles.)* Jo no ho he pogut fer, també he recollit impressions, d'amics, de companys, de familiars que hi han anat i aleshores jo voldria dir que aquí hi ha una subjectivitat, una subjectivitat molt gran, perquè jo he sentit criteris totalment discrepants uns dels altres i aquí vam tenir, diguem-ne a nivell parlamentari i institucional..., avui n'hi ha hagut un petit tast també en la intervenció de tres grups parlamentaris, però, quant a la pugna o al debat entre el senyor Sala i el representant del Govern, va quedar clar que el senyor Sala trobava molt insuficient, molt desgraciat, molt esgarriat, molt mal presentat el pavelló de Catalunya; el senyor conseller ho va trobar exactament al revés. *(Remor de veus i rialles.)*

Jo voldria dir, broma a part, que..., pregaria al senyor Sala, la sensibilitat del qual tots coneixem, que en el futur s'abstingués d'utilitzar com a frase menystenidora la referència a una categoria d'una petita i mai més ben aplicada minoria social a casa nostra que són els nans de Catalunya, que no s'utilitzés el fet de ser curt de talla com a crítica menystenidora.

Però, dit això, tot el que va dir el senyor Sala ho respectem, és perfectament legítim que els seus criteris artístics, socials, literaris, no lliguin amb els del Govern o amb els del conseller o amb els nostres, però, com segurament li han dit a vostè, senyor Sala, a Sevilla: «*Contra gusto, no hay disputa, mi alma.*» *(Fortes rialles.)* I per tant, i per tant, tant legítima és la seva posició com la nostra i nosaltres entenem que el pavelló de Catalunya va donar la visió, la visió que entenem que s'havia de donar a Andalusia, no davant el món que ens parla vostè, sinó davant, fonamentalment, d'Andalusia. Per què? Doncs perquè vostès saben que un percentatge molt elevat dels catalans són descen-

dents d'Andalusia, hi tenen amics, hi tenen familiars, s'hi desplacen sovint. I Andalusia, els andalusos tenen un coneixement del que és Catalunya, però en tota una sèrie d'aspectes fonamentalment econòmics i socials.

Hi ha moltes facetes de la realitat catalana que a Andalusia no es coneixen prou bé i per això nosaltres entenem que era molt encertat destacar tota una sèrie d'aspectes que van des de l'art a la història passant per la gastronomia —que celebrem que almenys aquest aspecte, el senyor Sala, l'hagi trobat adequat—; era allò que s'havia de fer a Sevilla. Perquè, vostè, senyor Sala, que ha parlat amb tots els catalans que han anat a Sevilla (*rialles*), suposo que tots li hauran dit el mateix que el que m'han dit a mi, que el que ens han dit a tots, que el millor pavelló de l'Expo era el pavelló del Canadà, el Canadà.

Tothom parla —almenys a mi tothom m'ha parlat— del vídeo del Canadà, i tothom explica: «Oh, hi ha unes vistes, hi ha unes muntanyes, hi ha uns llacs...», però jo els preguntava: «I del Canadà què us han explicat?, què coneixeu del Canadà?, què coneixeu dels canadencs?, què coneixeu d'aquesta cultura dual d'aquest país tan interessant, exemple únic a Amèrica d'un empet molt directe de la cultura Europea?», i això és el que s'ha pretès.

Per això, i tot i que vostè ho lliga —nosaltres també ho lliguem—, la part de Moció que ha quedat en peu, que és el tema del futur, el conseller li va explicar aquests criteris quins són. I aquests criteris són d'adequació a les necessitats de cada cas concret.

Nosaltres entenem que no es poden donar uns criteris idèntics per ensenyar, per explicar Catalunya arreu del món. En funció del coneixement, en funció de les circumstàncies de cada territori, de cada zona on, hipotèticament, es facin exposicions universals, caldrà fer una presentació d'un tipus o d'un altre. Per exemple, per parlar d'actualitat: ahir, en el Parlament de la comunitat autònoma de Castilla-León, doncs, va resultar que el coneixement que —almenys a nivell dels polítics d'aquell país i del seu president— el senyor Lucas té de Catalunya, nosaltres entenem que és un coneixement totalment esbiaixat i desmarxat. Per tant, si algun dia aquesta comunitat autònoma, doncs, organitzés una exposició universal, jo crec que caldria, fonamentalment, en aquell àmbit concret explicar la història de Catalunya i demostrar que Catalunya és una nació des de fa mil anys i tota la seva evolució futura. Si aquesta exposició universal es fes al Japó o es fes a Alaska el contingut seria un altre, perquè el que interessa és donar a conèixer Catalunya en funció del grau de coneixement que en té cadascú.

Però, bé, en definitiva, com deia abans, aquesta és una situació, és una qüestió d'oportunitat. Nosaltres estem satisfets —com ho està el Govern— de la realització del pavelló de Catalunya a l'Exposició de Sevilla i confiem que en les properes exposicions universals, que crec que no n'hi haurà cap més fins d'aquí a bastants anys, però confiem que continuï existint encara el mateix Govern de la Generalitat de Catalunya, que també, en aquesta mateixa línia, faci en aquells casos concrets una exposició ajustada als models que es considerin més adequats, més adients, per donar un coneixement exacte i concret i clar del que és la nostra personalitat catalana.

Moltes gràcies, senyor president. I òbviament, no cal dir que votarem en contra de la resta —de la resta— de Moció que ha deixat el senyor Sala. I que quedi clar que, si no s'hagués retirat,

també hi hauríem votat en contra, no perquè el nostre Govern en quatre dies no tingués capacitat, si volgués, per variar totalment el pavelló, sinó que, com estic d'acord amb el senyor Sala, el cost econòmic no seria rendible en funció de l'exhibició durant quatre dies. En definitiva, doncs, reafirmar la nostra votació negativa al que resti d'aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. Per què demana la paraula el senyor Sala?

El Sr. SALA: Per contradiccions, senyor president, perquè el senyor Escudé m'ha atribuït afirmacions que jo no he fet en cap cas. I molt breument, si em permet...

El Sr. PRESIDENT: Estrictament per fer constar les contradiccions sense afegir-hi res més.

El Sr. SALA: En primer lloc, al senyor Escudé, jo no sé si el subconscient l'ha traït. Jo mai he parlat de «curts de talla»; he parlat, en tot cas, que el pavelló —he utilitzat un adjectiu— era un pavelló «enano», diguem, i em sembla que segueixo dient... I també vull deixar molt clar que en cap moment he comès la impertinència d'intentar assimilar els curts de talla d'aquest país, dels quals tenim representants en el Parlament —i bons amics de tots nosaltres—, amb el pavelló de Catalunya a l'Exposició Universal. No s'ho mereixen, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que no li puc donar les gràcies, senyor Sala. (*Rialles.*)

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia. (*Remor de veus.*) Ah!, hem de votar la part que queda. És que era tan minsa...

Vots a favor de la resta de Moció que queda?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 32 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

El dissetè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el desplegament de la LOGSE en relació amb les necessitats educatives especials. La presentarà la il·lustre diputada senyora Dolors Torrent, del Grup Socialista. Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament de la LOGSE en relació amb les necessitats educatives especials

La Sra. TORRENT: Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, si en presentar la interpellació preveia la possibilitat, o estudiava la possibilitat de presentar moció o no, el que ha quedat clar és que un cop substanciada la interpellació no n'he tingut cap dubte.

En la interpellació formulava una queixa, no meva, no del PSC, sinó que em convertia, d'alguna manera, en portaveu del sector. La queixa era la manca d'avaluació de la marxa de l'educació especial d'ençà el Decret d'integració. De promeses, n'hi han hagut; faré referència, per exemple, a un fulletó que va editar el Departament d'Ensenyament sobre el Programa d'actuació d'ensenyament respecte a l'any 88-92, on es preveia que el 90 s'avaluaria els resultats de la integració de l'educació especial en el sistema educatiu.

El conseller per aquelles dates —que jo sàpiga— ja era conseller; per tant, era responsable de l'edició d'aquest fulletó. Crec sincerament que el senyor conseller, per la resposta que em va donar, no coneix amb profunditat la problemàtica de l'educació especial, perquè davant la meua insistència en la necessitat d'avaluar em respon que els inspectors ja avaluen cada dia. Espero que avui la rèplica, que sens dubte serà negativa, no vagi en aquesta direcció, que sigui més seriosa, perquè dir que els inspectors avaluen no és el que jo demano, que demano un pla d'avaluació.

Perquè la realitat és que no es coneix cap dada sistematitzada en aquesta direcció, ni cap recollida d'informació. No hi ha recerca; no hi ha investigació i hi ha molt poques, molt poques publicacions sobre educació especial. Vostès saben que la recerca educativa fa necessària una avaluació. Per tant, el que cal és que hi hagi un pla, un programa perquè s'avalui l'educació especial, i no solament sobre aquells aspectes que fan referència a si un nen o una nena amb necessitats educatives especials, integrats, s'han integrat adequadament, sinó que també s'ha de valorar l'entorn social, les repercussions que el fet de la integració té entre els companys i entre la família. Vostès haurien de concretar i de saber quines són les dimensions més importants que afavoreixen l'educació d'aquests infants amb problemàtiques especials i quines són les millors condicions perquè l'experiència de la integració reïxi i quins són els factors crítics que fan que el programa d'integració esdevingui èxitós.

Faré referència a continuació al segon punt de la Moció que vaig presentar. I en primer lloc, vull fer una constatació, i és que el mapa escolar que el Departament d'Ensenyament ha divulgat poc abans de l'estiu no fa cap referència a l'educació especial i, per tant, no sabem en aquests moments quines són les previsions del Departament en matèria d'educació especial; no se'n sap res als nivells d'educació secundària obligatòria. Per tant, és urgent establir els serveis, els itineraris curriculars per a la integració dels alumnes a educació secundària amb caràcter general, perquè vostès em poden replicar que ja hi han algunes experiències en el camp del tractament de la diversitat; però jo el que els demano és amb caràcter general.

Evidentment que el mapa escolar té moltes mancances, però aquesta n'és una de clara i contundent: cal garantir la continuïtat de tots els alumnes amb necessitats educatives especials que fan bàsica actualment fins als setze anys. Per tant, cal saber què es farà en educació secundària obligatòria. I això, per a tots els alumnes amb disminucions. Faig referència a tots els que pateixen retard mental, tant els sords, com els cecs, com els disminuïts físics i psíquics. Crec que no hi han previsions; avui dia no se sap en quins centres es podrà garantir la integració. Tots tindran suficients professors? S'hauran eliminat les barreres arquitectòniques a tots els centres? Els pares amb fills, que avui porten els seus fills a l'escola pública i tenen un altre fill amb necessitats educatives especials, poden saber actualment si podran portar aquest segon fill, aquest fill que té aquestes mancances, al mateix centre que va el seu fill? Per tant, aquestes preguntes se les fan avui les famílies que tenen fills amb necessitats educatives especials, i no hi ha cap previsió ni cap programació del Departament.

I un altre aspecte és el que fa referència no sols als centres ordinaris, sinó als centres específics d'educació especial. Es podrà fer primària i secundària en aquests centres? Aquesta també

és una gran incògnita. Què significa, quin significat té l'aplicació de la LOGSE en aquests centres? Tindran els professors adequats, els professors suficients? Ho faran tot junt? Faran primària i secundària? Quin futur tenen aquests centres?

Un altre aspecte és el tema relacionat amb la formació professional, o sigui, amb l'ensenyament postobligatori. I aquest tema és molt important perquè vostès saben que la preparació per al treball per a aquells alumnes amb disminucions és el tema clau; s'hi juguen el futur, s'hi juguen les condicions, la qualitat de vida amb què podran viure la resta dels seus dies. És necessari, per tant, que el Departament clarifiqui aquestes incògnites. Crec, és evident, que el tema de la formació professional és un tema pendent en el conjunt de la programació a Catalunya. El mapa escolar no parla de la formació professional i menys en parla de la formació professional per a aquells alumnes amb necessitats educatives especials.

Nosaltres creiem que és imprescindible que el Departament pensi en aquests temes i que en digui alguna cosa a la societat, perquè ens hi juguem el futur professional —com deia abans—, que vol dir que el futur és gairebé definir..., o ens hi juguem, en definitiva, la qualitat de vida d'aquestes persones. Sabem que les persones amb disminució, si tenen una professió, en el futur podran ser més autònomes, més independents; no dependran d'un altre. Per tant, és urgent, és necessari que el Departament defineixi els nivells educatius en l'ensenyament postobligatori, i en concret en la formació professional, perquè correm el risc de definir l'ensenyament per als alumnes amb necessitats educatives especials en les etapes obligatòries, però —com deia— correm el risc que als setze anys no tinguem cap oferta per a aquests alumnes amb necessitats educatives especials. I per tant, en comparació amb els alumnes que no tenen aquestes necessitats, estaran en una situació d'inferioritat perquè als setze anys no tenen clar quines possibilitats de futur, d'educació i de professió tenen. Per tant, aquest és un tema que també ha de resoldre el Departament.

I finalment, el tercer punt de la Moció fa referència a adequar els concerts educatius als centres d'educació especial concertats. Vull constatar, en primer lloc, que aquesta ha estat una esmena constant del Grup Socialista en el debat de pressupostos. Sé que el DOGC 1643, en la disposició addicional quarta, ho contempla. De tota manera demanem que es faci i que es tingui present d'acord amb els professionals que necessiten tant en els centres ordinaris com en els centres específics. Els vull recordar que la seva Ordre de *ratio* només contempla els centres específics d'educació especial, i s'obliden dels ordinaris. L'Ordre de les *ratio*, com vostès saben, afecta els concerts, perquè en funció de la *ratio* alumne-professor vostès fixaran els concerts. Però, és clar, si vostès deixen de costat en l'Ordre de *ratio* els centres ordinaris, és un tema que afectarà els concerts tant dels centres específics com dels centres ordinaris d'educació especial. Per tant, és clau aquest tema perquè vostès han de saber els especialistes, els professors de suport que es necessiten en els centres ordinaris.

I aprofito per veure si la diputada que sé que em replicarà en aquesta Moció em podria donar resposta, que abans de l'estiu vaig tenir una conversa amb treballadores socials de Catalunya —representants de treballadores, d'assistents socials a Catalunya— respecte a l'Ordre de *ratio* en la qual —l'Ordre de *ratio* que va treure el Departament— s'eliminava aquestes persones. O

sigui, s'eliminava de l'Ordre de *ratio* les treballadores socials. Vaig tenir una conversa amb el conseller Laporte i el conseller Laporte ens va dir que estava disposat a modificar el Decret. Jo voldria saber en aquests moments com està aquesta situació, perquè crec que ja han passat tres o quatre mesos i, per tant, el Decret es podia haver modificat i voldria saber si és que ja està en un procés de negociació i en quin estat d'aquest procés està.

I aprofito per dir, respecte als concerts, que les despeses de funcionament respecte als centres d'educació especial concertats no cobreixen les necessitats, que els pares moltes vegades han de suplir les mancances que tenen els centres posant diners de la seva butxaca perquè no arriben els diners per als temes de manteniment.

Per tant, aquests són els tres punts de la Moció i crec que el tema és suficientment important com perquè sigui escoltat i veure's la possibilitat que pugui ser aprovat en aquest Parlament, atès que el tema de l'educació especial no és un tema marginal, és un tema que ens ha de preocupar a tots i, per tant, demano la votació favorable a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. Ha presentat esmena el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya; per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Senyor president, senyora diputada Dolors Torrent, a nosaltres ens complau enormement, des del nostre posicionament i la nostra sensibilitat, poder donar ple suport a aquesta Moció, sentida i ben presentada per vostè avui en aquesta cambra. Sabem que no passarà, possiblement –lamentablement, no ha passat res, avui, de l'oposició, com cada dia–, i això és doblement trist, perquè aquí no es jutja la raó, sinó que es jutja el posicionament polític de les coses.

Amb tot i això, li vull dir que nosaltres, el primer punt de la seva Moció el trobem especialment interessant, ja, com a mecànica de treball arreu: quan una persona fa una aposta per alguna cosa i fa un programa, normalment –normalment– dins dels criteris normals de treball, el que es fa és, passat un temps –sobretot si s'ha promès, com en aquest cas–, una avaluació d'aquest decret. En general, nosaltres pensem que aquest segment de l'ensenyament necessita una dedicació especial; es tracta de gent que es troba, de ciutadans que es troben en especial situació, i dintre de l'ensenyament necessiten, per tant, també, una delicada –i jo diria que, si alguna vegada, aquest terme pejoratiu es pogués aplicar, s'hauria d'aplicar aquí– discriminatòria acció a favor d'ells. Penso que és una de les *ratio* de qualitat de país..., un dels *item* –perdó–, de qualitat de país, en qualsevol país modern seria l'atenció que qualsevol govern destina a aquest segment de la ciutadania.

A Catalunya això funciona poc pel que depèn del Govern, i aquesta Moció va, precisament, a incrementar aquest *item* de qualitat que ens afecta a tots, siguem, toquem o no toquem directament el problema, patim o no patim directament l'angoixa suplementària al fet de viure que suposa per a aquestes famílies i per a aquests ciutadans en aquesta situació, sobretot –i voldria reiterar el que ha dit la il·lustre diputada Dolors Torrent–, pel que fa a l'angoixa del futur, una angoixa que es concreta, sobretot, en les possibilitats de guanyar-se la vida posteriorment. Nosaltres hi hem afegit al punt número 2..., que m'agradaria que fos pres en consideració, perquè massa sovint s'oblida que

qualsevol bona intenció –ja dic, malgrat que no passarà, segurament, la Moció–, que, de totes maneres, de cara a la història i de cara, una mica, a aquest acte notarial que fem, des d'alguns partits d'Esquerra, de reclamar sensibilitat sobre aquest aspecte, que s'hi pogués afegir, al final del número 2, al punt 2, quan diu: «necessaris per a fer-ho possible», posar-hi, en lloc d'un punt, una coma, i que continués dient: «sense oblidar la indispensable dotació pressupostària específica».

Per la resta, només ens complau, des de la nostra posició d'Esquerra, felicitar la diputada Dolors Torrent pel com i pel què d'aquesta Moció. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Ara poden intervenir els grups que no han esmenat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Barceló.

El Sr. BARCELÓ: Senyor president, senyores i senyors diputats, m'agradaria dir a la il·lustre diputada que ha presentat aquesta Moció..., m'agradaria afegir-me a la felicitació que el diputat d'Esquerra Republicana ha expressat, i ja que ha parlat de la sensibilitat de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, haig de dir que el Grup Popular és sensible a aquesta petició, i no solament perquè és sensible a aquesta petició, sinó que aquesta Moció sobre el desplegament de la LOGSE en relació amb les necessitats educatives especials és un tema, jo diria, que la societat, totes les societats i, en especial, la societat catalana, crec que ha de ser extraordinàriament sensible envers aquest tema.

I m'agradaria fer solament un comentari sobre el punt 3, que penso que és una molt bona proposta, ja que ofereix una possible via de treball en l'adequació dels concerts entre els centres d'educació especial d'iniciativa social.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barceló. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats, molt breument, perquè jo crec que seria reiterar l'exposició que ha fet la senyora diputada que ha defensat tan bé aquesta Moció. Per altra part, també els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula han afegit ja arguments que demostren la necessitat de concretar l'aplicació de la LOGSE a Catalunya en diferents camps, però sobretot, d'una manera molt especial i, en concret, pel que fa referència a l'educació especial, que demostren també la necessitat d'adequar els concerts educatius a aquestes necessitats, i de dotar de mitjans, tant materials com econòmics, tot aquest procés.

En conseqüència, nosaltres pensem que, malauradament, aquesta Moció demostra, com altres que s'han debatut –i em temo que com en altres que s'hauran de debatre, també aquest matí, en aquesta cambra–, demostra que l'aplicació de la LOGSE a Catalunya no es fa seguint un pla establert amb claredat, no es fa establint els mecanismes que la facin possible, que facin possible aprofitar totes les seves potencialitats en aquesta Llei.

Per tant, només em queda destacar que nosaltres, sens dubte, hi votarem favorablement, que també desitjaríem que l'esmena que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya fos admesa –pensem que és important destacar la necessitat de les dotacions econòmiques en aquesta aplicació– i, òbviament, el que ja és molt més difícil és demanar al Grup de la majoria, no ja que

la voti favorablement —perquè em temo que això no entra en el seu ànim—, però sí, sobretot, que prengui les mesures que s'expressen amb tanta claredat en aquesta Moció per fer possible l'adequada aplicació de la LOGSE en aquest camp.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Vidal.

La Sra. VIDAL: Honorable senyor president, il·lustres senyores i senyors diputats, ben volguda senyora Torrent, és la meua primera intervenció en el Ple i la meua segona actuació parlamentària. També és la segona vegada que em toca posicionar el Grup que represento, per contestar una iniciativa conduïda per la senyora Torrent. Ella és, doncs, més experta que jo en aquestes actuacions. Espero, però, fer una intervenció interessant i que aquest sigui l'inici d'un diàleg profitós en aquests temes educatius que a les dues tant ens interessin.

En el primer cas, vostè plantejava el tema de l'educació d'adults; ara ens parla dels alumnes amb necessitats educatives especials. En el fons, podríem englobar aquests temes amb d'altres i estudiar com i de quina manera l'educació pot servir per compensar els dèficits d'etiologies múltiples que algunes persones, infants o adults, pateixen dintre i fora de l'educació formal. I és que el concepte «necessitats educatives especials» ha d'englobar, i és bo que ho faci, tant nens amb minusvalideses físiques, psíquiques, socials, culturals, nens amb problemes afectius, com nens amb problemes d'adaptació perquè tenen un coeficient intel·lectual per damunt del de la norma. Només aconseguint canviar la càrrega negativa que sovint hi ha al darrere de les etiquetes aconseguirem normalitzar la integració i anar posant maons, anar posant maons per a aquesta societat tolerant i solidària que vostè reclamava l'altre dia i que tots els diputats d'aquesta cambra volem.

En pedagogia, ens hem d'acostumar a un llenguatge rigorós. Es corre més que en lloc el risc de plantejar temes molt bonics, d'utilitzar paraules diferents que sovint volen dir el mateix, de plantejar temes interessants, de deixar bocabadats, jo diria, els interlocutors, però de ser incapaços d'operativitzar res, i els polítics, tots els polítics, però jo diria —m'atreveixo a dir-ho— que més els que ens preocupem dels temes educatius, tenim el deure moral d'anar disminuint l'abisme que sovint hi ha entre les lleis i les pràctiques dels centres, entre la teoria i la realitat educatives. El fet de presentar mocions no vol dir que no hi hagi un desplegament correcte de la LOGSE.

No fem, però, teoria pedagògica, i centrem-nos en el motiu de la seva Moció, que, pel que jo entenc, es refereix únicament i exclusivament a les necessitats educatives especials derivades de disminucions greus i permanents i durant l'etapa escolar. Centrat el marc, intentaré contestar-li els tres punts de la Moció que vostè planteja.

En el primer punt, vostè ens parla d'establir un programa per a l'avaluació del resultat de la integració de l'educació especial en el sistema educatiu ordinari. Pel desplegament que ha fet d'aquest punt, entenc que el que vostè demana ja és fet: com vostè sap, com vostè sap bé, hi ha diferents tipus d'avaluació, i encara que vostè ens parli d'un programa per a l'avaluació, entenc que el que vostè ens demana és de tenir els resultats de l'avaluació del programa d'integració que s'ha anat fent fins ara per fer-lo servir de punt de partida. Seria una avaluació «suma-

tiva» de la integració que s'havia fet fins ara, que serviria de diagnòstic per a establir les mesures que vostè demana en el segon punt. Diu allà: «Establir les mesures que concretin l'aplicació de la LOGSE en el camp de l'educació especial, tant en els centres ordinaris com en els centres d'educació especial.» És el que vostè demana en el segon punt.

Si vostè ha presentat els dos punts amb el lligam que jo he fet, hi estem d'acord. Li donaré dades perquè vostè i tota la cambra vegin clar el treball que s'ha fet i el que s'està fent en la línia dels dos punts de la Moció que vostè planteja.

Comencem pel primer, és a dir per l'avaluació del que s'ha fet. A més del seguiment i l'avaluació ordinàries que la inspecció d'ensenyament, en compliment de les funcions que té encomanades, exerceix de forma habitual, el Departament va establir en els anys 1983 i 1985 dos programes específics d'avaluació dels resultats del model integrador en dues comarques de Catalunya, el Garraf i l'Alt Camp, declarades precisament comarques pilot per a l'experimentació dels criteris i directrius continguts en la circular de 4 de setembre de 1981 i del Decret 117/1984, de 17 d'abril, respectivament —vegeu l'Ordre de 14 de febrer del 83 i l'Ordre de 5 de novembre de 1985. A més, en el llibre número 13 de la sèrie *Documents d'Educació Especial*, trobarà un estudi comparat dels principals indicadors quantitatius. Aquest tipus d'estudis extensius —el darrer és el del curs 1991-1992— s'han fet regularment.

A la feina de la inspecció d'ensenyament i a aquesta anàlisi constant que li he esmentat, cal afegir-hi la feina dels equips d'assessorament i orientació psicopedagògica. El Govern, per mitjà dels EAP, té un control total de l'educació especial, una avaluació continuada de la seva marxa. Els estudis extensius, juntament amb els més qualitius i intensius, permeten tenir una visió molt acurada de la situació actual. Vostè sap que el 15 de juny de 1990, des del 15 de juny de 1990 funciona al si del Departament d'Ensenyament una comissió tècnica que s'encarrega, específicament, d'estudiar tots els assumptes relacionats amb l'educació especial.

Podem, doncs, entrar en el segon punt de la seva Moció, que jo ja he avançat en relacionar-lo amb el primer. De fet, és aquest segon punt el que, si ho tinc ben entès, va originar la interpellació i aquesta Moció. Vostè, en el fons, ens ve a dir que hem de desplegar el capítol 2 de la LOGSE, que estableix que el sistema educatiu disposarà dels recursos necessaris perquè els alumnes amb necessitats educatives especials, temporals o permanents, puguin aconseguir, des del mateix sistema, els objectius establerts amb caràcter general per a tots els alumnes.

Potser no cal que jo repeteixi el que vostè va explicar molt bé respecte a tota la normativa en els temes d'educació especial. Només vull remarcar-li, recordar-li que tot just després de recuperar les competències, el setembre de 1981, el Departament d'Ensenyament va fer pública una circular sobre l'educació especial, i que l'abril de 1984 ja va publicar el decret de la seva ordenació. Amb aquestes bases s'arriba un any abans que la resta de l'Estat a una nova concepció del que és l'educació especial. El sistema educatiu s'ha de fer càrrec de totes les necessitats educatives dels nens i les nenes de Catalunya, totes les escoles de Catalunya són considerades d'integració. No estàvem pas lluny de la LOGSE. Vostè no critica aquesta concepció, però acusa que no hi ha hagut el suport necessari. Per favor, és que vostè ha fet aquesta avaluació que ara ens recla-

ma? Qui? On? En quin moment, ha tingut manca de recursos? Per a què fer? A qui ho ha plantejat? Qui era el responsable d'aquesta queixa? Vostè sap bé que qualsevol actuació, qualsevol programa, qualsevol iniciativa, generen noves necessitats, nous interessos, satisfaccions, persones contentes, persones descontentes, però, per favor, per favor, senyora Torrent, els polítics no podem caure en la solució fàcil de donar la culpa de tot a la manca de recursos. Que en falten? Segur que sí. Vostè –i aquesta és la nostra responsabilitat– reclama al Govern..., però, abans d'arribar aquí, abans d'arribar aquí, hem de poder explicar bé en quin esglaó de la cadena s'ha fallat. I això no hi és, ni en el text de la Moció ni en la seva exposició.

Es queixa de manca de professors-suport, acusa de *ratio* regressiva, reclama el reconeixement dels diferents nivells de la LOGSE... Ha estudiat retrospectivament l'evolució de tots aquests indicadors? Vostè reclama, reclama i reclama: «ordenació», «planificació de tots els nivells educatius que han canviat amb la LOGSE»... Molt bé. Jo no li puc dir altra cosa: el Govern ho està fent. En el document que li he esmentat abans, document número 13, hi trobarà, de les pàgines 20 a 27, els criteris específics que el Govern segueix en les diferents etapes de l'ensenyament que preveu la LOGSE; la Comissió Tècnica i els responsables del tema fan una feina continuada; vostè ha vist, també, el Decret que desplega el calendari d'aplicació de la reforma: com el conseller explicava, el procés d'integració ha estat gradual i constant, i l'objectiu és aconseguir una plena integració escolar l'any 2000.

El desplegament de la LOGSE no implica cap canvi substancial al que s'ha anat fent fins ara. Gradualment comportarà l'atenció a la diversitat dels alumnes en l'etapa d'ensenyament secundari obligatori. Ja s'han estudiat acuradament totes les possibilitats i, si tot va anant com fins ara, arribarem allà sense entrebancs. De moment s'està acabant el que pertoca al Reial decret 1004, del 14 de juny de 1991, pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres que imparteixen els ensenyaments de règim general no universitari. La disposició addicional tercera d'aquest Decret determina que les administracions educatives competents adaptaran el que es disposa en el Reial decret als centres dedicats específicament a educació especial: d'aquesta disposició, el Govern català n'ha desenvolupat ja les proporcions de professionals que són necessàries per a l'atenció educativa als alumnes amb necessitats educatives especials, derivades de disminucions greus i permanents, escolaritzats en unitats i centres d'educació especial; falta aprovar l'ordre que regula la determinació dels requisits mínims pel que fa a la titulació acadèmica del professorat, a les instal·lacions docents i esportives i al nombre de llocs escolars dels dits centres i unitats, que ja ha sigut proposada –ja ha sigut proposada– per la Comissió Tècnica i està en període de consulta.

Amb això, es completarà el desplegament normatiu de la LOGSE. Però és que, a més, a més del que ja li he dit, i que legalment s'ha de fer, el Govern de la Generalitat porta la iniciativa amb una clara voluntat de millorar la normativa d'una sèrie d'accions. Destaca, per exemple, que s'està treballant en la formació professional adaptada o aprenentatge de tasques: en aquest moment, s'està discutint l'articulació d'aquests ensenyaments per tal d'assolir un nivell de preparació dels joves que els cursen major i més adequat en l'entorn laboral que trobaran quan acabin l'etapa escolar.

Quant al tercer punt... –perdoni, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant, eh?, vagi acabant.

La Sra. VIDAL: ...de la Moció –ara és molt breu–, «adequar els concerts educatius dels centres d'educació especial concertats a l'estructura que es derivi de l'ordenació educativa», li he de dir que també s'està fent. Vostè reclama, reclama, una política diferent i específica del Govern de la Generalitat per a les despeses que han de suportar els pares en els centres concertats, perquè el nombre d'alumnes és inferior dels centres on van els ordinariis; diu que des de fa molts anys ningú ha convocat cap tipus de subvenció –són paraules seves–; diu: «El que és cert és que fa molts anys»... No segueixo. Només li citaré dues resolucions: la Resolució del 24 de gener de 1992, per la qual es concedeix una subvenció per al finançament de les despeses del personal de serveis de menjador i transport dels centres docents concertats d'educació especial, i l'altra, encara més recent, del 20 de maig de 1992, per la qual s'aproven les modificacions i renovacions dels concerts educatius dels centres docents privats.

Des del curs 89-90, el Departament d'Ensenyament finança la totalitat del cost de personal necessari per a l'atenció als infants i joves escolaritzats en centres d'educació especial en els àmbits de menjador, de l'esbarjo i del transport. Qualsevol modificació sol·licitada en els concerts d'enguany s'ha resolt d'acord amb el Reial decret 1004 i amb les ordres que abans hem esmentat. El bloc de concerts que no va ser sotmès a revisió és perquè els corresponents titulars no ho varen demanar i el Departament no ho ha fet d'ofici, encara, ja que l'Ordre del 29 de novembre de 1991 preveu tres cursos per a la seva completa aplicació.

Vostè ja comprèn, senyora Torrent, que per tot el que li he dit el nostre Grup Parlamentari haurà de votar «no» al text de la Moció que vostè ha presentat.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vidal. Ara, per pronunciar-se sobre l'única esmena, té la paraula la il·lustre diputada senyora Torrent.

La Sra. TORRENT: Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, en primer lloc, dir que accepto l'esmena que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana, i voldria aprofitar aquesta tribuna per agrair als diferents grups de l'oposició, que han mostrat la seva sensibilitat en estar d'acord amb aquesta Moció que hem presentat. I, alhora, voldria acceptar el repte que la senyora diputada, la il·lustre diputada del Grup de Convergència m'ha fet: oferir-me el diàleg per parlar de tots aquests temes educatius. Jo, després d'escoltar la seva rèplica a la meua Moció, m'he quedat una mica perplexa, la veritat, ho he dir, però acceptant el seu repte, que està disposada al diàleg, jo li plantejo que totes dues visitem juntes els centres d'educació especial que jo he visitat, els diferents professionals amb els quals he mantingut contacte per preparar aquesta Moció, a veure si coincidim amb aquest panorama tan meravellós que ens ha presentat la senyora diputada.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. Passem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre la política general de defensa dels consumidors i dels usuaris, presentada per la diputada il·lustre senyora Dolors Torrent, del Grup Socialista, que té la paraula. (*Remor de veus.*) Per favor... (*adreçant-se a la cambra, que tot seguit fa silenci.*) Pot començar.

**Moció subsegüent a la interpellació al
Consell Executiu sobre la política general
de defensa dels consumidors i dels usuaris**

La Sra. TORRENT: Si em dóna permís, començaré, senyor president... Canviem de tema: aquesta Moció és la moció subsegüent a la interpellació formulada sobre els propòsits de capteniment del Consell Executiu respecte a tots els temes de consum.

D'ençà de la formulació de la interpellació, s'ha produït un fet important, fet que cal remarcar, per part del Consell Executiu, que és la presentació en aquest Parlament del Projecte de llei de l'estatut del consumidor. Recordo que aquesta va ser una de les meves peticions al conseller Alegre: demanava que es presentés de manera urgent; per tant, s'ha de valorar positivament aquest fet, aquesta actuació de la Conselleria, malgrat que hi ha hagut un retard considerable, que també s'ha de dir. Però, bé, crec que, amb l'ànim de ressaltar els aspectes positius, voldria aprofitar aquesta oportunitat per retirar l'apartat 3 de la Moció que presento, perquè és obvi que ha quedat obsolet.

De tota manera, voldria dir que..., voldria desitjar, més que dir, voldria desitjar, que el debat del Projecte de llei serveixi per obrir en el si d'aquest Parlament un seriós debat sobre la política de consum i política de defensa dels consumidors i usuaris. Ressaltar només que el Tractat de Maastricht també fa referència a les polítiques de defensa dels consumidors, i, per tant, aquests temes hauran d'ocupar espais en aquest Parlament. Ben segur que en el debat de la Llei inaugurarem una etapa en què en el Parlament es debatran en profunditat aquests temes, sobretot els temes relacionats amb la qualitat i la seguretat de tots els béns i serveis que, bé des del món públic o privat, s'ofereixen als consumidors.

I, deixant al marge la retòrica, voldria defensar el punt primer de la Moció socialista. Defenso aquest punt per diversos motius. Perquè és bo demanar al Grup de la majoria que contempli el principi de coordinació administrativa per a tots aquells temes en què el ciutadà en pugui sortir beneficiat. I és evident que els temes relacionats amb consum estan directament relacionats amb els ciutadans de Catalunya i no sols amb un sector, sinó tots —tots— els ciutadans de Catalunya. Segon: perquè estem abocats ja al debat de pressupostos. I vostès, cada cop, per molt que m'ho dibuixi d'una altra manera, retallen més les quantitats que van destinades als ajuntaments, vostès fan un esforç financer més minso en aquest sentit. Per tant, demano explícitament que aquest any es reconegui aquest fet i, per tant, que els pressupostos es modifiquin. Aquests dies s'ha parlat en aquest Parlament sobre el principi de subsidiarietat de Maastricht, del Tractat de Maastricht; reclamo, per tant, que aquest

principi també es tingui present a Catalunya i, per tant, reclamo que se sàpiga i que es reconegui que els ajuntaments realitzen, més a prop que qualsevol altra institució, tasques de servei als consumidors. I, per tant, això s'ha de traduir en col·laboració institucional i en col·laboració financera. I el tercer criteri pel qual mantinc el primer punt..., aquests tres criteris pels quals mantinc el primer punt, sembla que són suficientment clars perquè els hagi defensat.

Respecte al segon punt, vostès em diran que ja s'està fent, que ja s'estan distribuint correctament les partides pressupostàries a les associacions de consumidors..., però jo els voldria dir una qüestió: vostès, sempre, a les preguntes que jo formulo de com es distribueixen a les diferents associacions de consumidors les partides del pressupost, em remeten a la memòria, i això, el que crea és un desconeixement, perquè la memòria després no és re, ningú s'aclareix, a quina associació concreta ha anat..., se li ha donat una partida concreta, i jo crec que l'únic que fa això és crear desconfiança. I jo els he de dir que a nivell d'associacions de consumidors hi ha descontentament, en aquest tema, i per evitar que en surti perjudicat el Govern, i per una major transparència, jo crec que s'haurien de clarificar els criteris de distribució de les partides que van a les associacions de consumidors.

I finalment, al darrer punt, que parla sobre la necessitat d'impulsar a Catalunya els tribunals d'arbitratge, vostès saben que aquest és un tema viscut, demandat per la societat, en el sentit que es considera que es necessita una manera ràpida d'agilitar els tràmits jurídics quan hi ha algun tipus de confrontació entre un empresari i un consumidor. Vostès, ja sé que aquest tema es refereix en un article en la llei que s'ha presentat a aquest Parlament, i també sé que estan pendents de posar-se d'acord les comunitats autònomes per a tot aquest tema. Ara bé, jo, en aquest sentit, els faig una crítica: jo crec que vostès s'han buscat una excusa fàcil, que això no feia falta, la llei, a Catalunya. Jo crec que no feia falta i els diré perquè: perquè hi ha experiències en diferents comunitats autònomes que ja funcionen els tribunals d'arbitratge, i, a més a més, hi ha experiències en diferents ciutats, i, en concret, hi ha una experiència en aquest tema a l'Ajuntament de Barcelona. Donada la necessitat que té la societat de l'agilitat ràpida d'aquests temes, el que seria bo és que vostès comencessin a fer els primers contactes amb associacions d'empresaris, amb associacions de consumidors, perquè el tema s'agiliti ràpidament, i, un cop estigui aprovada la Llei, pugui parlar-se ja que a Catalunya tenim els tribunals d'arbitratge. O, fins i tot, jo els apuntaria la possibilitat que hi hagués algun tipus d'experiència pilot.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. No s'han presentat esmenes; per consegüent, es passa al posicionament dels grups. En primer lloc, el Grup Parlamentari Popular? El senyor Ros té la paraula.

El Sr. ROS: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular donarà suport a aquesta Moció perquè considerem que és realment important que la Direcció General del Consum incrementi el suport institucional i financer en tots aquells aspectes lligats a les polítiques de consum desenvolupades des de l'àmbit municipal. Els municipis estan portant a terme una gran tasca, moltes vegades cobrint serveis que no els són propis, tot i que actualment es troben en

una situació molt greu —jo fins i tot m'atreveiria a dir que crítica: ja va quedar ben palès en la intervenció de l'il·lustre diputat senyor Farrés ahir mateix. També estem d'acord que es necessari potenciar l'associacionisme dels consumidors, i que la política de subvencions que es porti a terme, per tal de potenciar-la, es faci controlant escrupolosament la seva transparència.

Fonamentalment, donarem també el nostre suport al darrer punt, per establir mecanismes, com en el cas dels tribunals arbitral, que permetin resoldre amb major celeritat i eficàcia els possibles conflictes que pateixen els usuaris; és una demanda que cal satisfer.

En conseqüència, ho repeteixo —ja ho he dit al principi—, el nostre Grup Parlamentari donarà suport amb el seu vot favorable a aquesta Moció presentada per la il·lustre diputada Dolors Torrent.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ros. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup donarà suport als tres punts restants d'aquesta Moció, evidentment, i fa pocs dies havia entrat el Projecte de Llei aquí al Parlament i, per tant, no tenia sentit en aquests moments, potser va ser-ho en el moment de la presentació de la Moció, però no ara aquest punt tercer.

Jo volia intervenir, en nom del meu Grup, per dir que, efectivament, avui ja existeix una col·laboració amb les administracions locals, però aquí el que es demana és definir una política, en relació amb les administracions locals, conduent a incrementar les partides pressupostàries. Per tant, és una demanda, jo entenc, absolutament precisa. I volíem intervenir, i potser, efectivament, lliga amb algunes de les coses que ahir a la tarda planaven aquí, en la interpellació sobre les finances municipals, que aquest és un punt dels que jo diria «maleïts» en la relació institucional, que és el de les competències compartides. Hi ha tota una colla de qüestions en la legislació que són competència de tothom, i ningú sap en quins termes i en quins aspectes cada nivell d'Administració li toca. I quin és el resultat? Que efectivament es reben subvencions, que efectivament es reben ajudes, però el que hi ha de posar l'Administració local és absolutament desproporcionat; des de les infraestructures de locals, des de, moltes vegades, lògicament, un finançament del personal... Però és que, a més a més, això condueix que sense que els ajuntaments puguin realment acabar de resoldre, o puguin resoldre les reclamacions, en dirigir-se l'usuari als municipis sembla com si fos una cosa que fos realment competència dels municipis. Però és que, a més a més, si és la situació dels municipis o dels ajuntaments, tal com deia —i jo, evidentment, ho comparteixo— el conseller Gomis ahir, la situació la qualificava de «dramàtica», si es diu que s'ha de retallar la despesa pública, el que segur que no faran els ajuntaments és retallar despesa d'aquells serveis obligatoris que, per la Llei municipal de Catalunya o per lleis sectorials, tenen l'obligació de donar resposta immediata al ciutadà.

I, per tant, aquesta i altres qüestions —com, fa un moment, estàvem parlant de les escoles de música—, si els municipis han de retallar en algun sentit, lògicament ho han de fer o bé en aquelles tasques que són substitutòries de tasques que correspo-

nen a la Generalitat de Catalunya, a les diferents conselleries, o en aquelles que, tot i tenint algun tipus de responsabilitat, també coincideix amb responsabilitats que corresponen a altres nivells de l'Administració, si no és que es resol el problema de finançament i, per tant, podem atendre totes aquestes qüestions.

Per tant, no s'està dient aquí que no hi hagi algunes ajudes, absolutament insuficients i suposo que en les relacions amb els municipis n'hi haurà algunes de satisfactòries i d'altres absolutament insatisfactòries, però el problema és: primer, la tendència que porten aquestes ajudes; la corresponsabilització que implica amb els ajuntaments, però, sobretot i pensant, tal com es diu aquí, en el futur, quina és la perspectiva econòmica, quan ara els municipis hagin de formar els seus pressupostos i d'on hauran de retallar quan no els quadrin els números, perquè no els quadraran; a ningú, no els quadraran. I aquí l'únic interrogant és veure per on es retalla.

Segona qüestió: potenciar l'associacionisme. Efectivament, i en aquests moments hi ha una xarxa d'associacions, però tant que es diu de potenciar la societat civil, nosaltres entenem que això també forma part de la societat civil. Quin és el paper, de veritat, que estan jugant aquestes associacions al nostre país? Molt insuficient. Quin és el paper que han jugat *de facto* en afers, per exemple, com el tema del clembuterol, o com ahir, amb aquells noms que molts de nosaltres varem aprendre, de l'acetat de no sé què, que sortien... Hi han jugat molt poc. Això ha estat una discussió absolutament judicialitzada, però no hi han jugat un paper important les associacions de consumidors, o el paper que a molts de nosaltres ens hauria agradat que haguessin jugat, precisament com a protagonistes i representants més immediats, no per la via judicial, no per la via de constatar si existeix o no un il·lícit, sinó com a defensa d'una sèrie d'irregularitats que es donen al nostre país, amb independència que un aspecte estigui regulat legalment o no. I, per tant, en aquest sentit, nosaltres també hi estem d'acord.

I, finalment, és molt trist, però al quart punt d'aquesta Moció, sense estar-hi massa d'acord, cal donar-hi suport. El funcionament de l'Administració de justícia en el nostre país fa possible que una reclamació d'aquestes pugui veure's quan o bé ja estigui mort l'afectat, si és que les coses eren dramàtiques, o que pràcticament ningú ens recordem en el moment que hi ha les resolucions judicials. Cal arbitrar sistemes àgils, cal tenir una capacitat de resposta. En aquests moments em sembla que és patètic veure la proliferació de mecanismes d'arbitratge que s'estan donant en el nostre país, que el que evidencien en primer lloc és la insuficient, o, més ben dit, el paper que està significat avui, en concret, l'Administració de justícia, i, per tant, la societat està intentant dotar-se de mecanismes molt més àgils per resoldre els seus conflictes. Bé, doncs, en aquest aspecte, que, a més a més, és un aspecte que cada vegada entenem que tindrà més rellevància en el nostre país, que és la defensa davant el frau, enfront de tots els aspectes que afecten els consumidors, nosaltres també donarem suport que es constitueixi aquest sistema de tribunals d'arbitratge.

És un tema important. Nosaltres, fins i tot, no hem volgut contestar des de l'escó, perquè volíem singularitzar la importància d'aquesta Moció —no és que no siguin importants les que es contesten des de l'escó—, i fer-ho també des d'una òptica i des d'una sensibilitat municipal. Amb les perspectives del proper any, aquesta i moltes altres coses, si realment no es dota su-

ficientment en els pressupostos de la Generalitat, seran activitats que estaran en perill que deixin de prestar-se en el nostre país. I potser el que no es guanyi aquí en aquesta cambra pel sistema dels vots, per aquest sistema que fa un moment els companys d'Esquerra Republicana estaven criticant o estaven posant en qüestió, potser, i espero, encara que sigui molt lamentable, que, quan comencin a tancar-se serveis, ja siguin escoles de música, ja siguin oficines del consumidor, potser llavors, amb allò que també és tan típic del nostre país, el «correm-hi tots», potser per aquest mecanisme extraparlamentari podrem intentar retardar o podrem establir les bases d'una reflexió, un diàleg i una col·laboració en uns altres termes.

Si això passa així, jo, personalment, ho lamentaré molt. Votin, votin el que creguin que han de votar, lògicament. Estic convençut que les nostres opinions no els faran canviar de posició; de totes maneres, pensin que la realitat és molt més dura, molt més insistent que les opinions i els jocs florals que tots plegats, nosaltres, puguem fer avui aquí. Veurem d'aquí un any, si no es dota més les oficines dels consumidors, quantes n'hi ha, quantes han tancat, quin és el nivell de col·laboració, i veurem com estan els ajuntaments i si es dediquen únicament i exclusivament a tapar forats dels carrers, a escombrar els carrers i a tapar el llum quan puguin —perquè ja les elèctriques, en tot cas, podran resistir—, veurem totes aquestes qüestions complementàries i aquesta labor substitutòria que estan fent els ajuntaments on queda. Si el conseller Gomis tenia raó, que la situació és dramàtica, dotin suficientment els pressupostos perquè aquestes activitats puguin continuar-se fent, i, òbviament —i ho comparteixo—, aplicant el principi de subsidiarietat, que no val solament cap amunt, sinó que també s'ha d'aplicar cap avall.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Jo, si m'ho permet, ho faré des de l'escó, però també amb tota la solemnitat i importància que requereix el cas, i, en tot cas, ho faré des de l'escó perquè seré breu, entre altres coses perquè em sembla que sí, que la Moció és important, evidentment, però el senyor Farrés ha posat el dit a la llaga, ha posat el dit a la llaga quan ha fet una exposició brillant, diria jo, de tota la relació entre els ajuntaments, els problemes que tenen els ajuntaments, i, en definitiva, el que afecta en aquesta Moció els ajuntaments.

De tota manera, no insistiré més sobre aquest tema. Sí que diria que hi ha una segona llaga, una segona llaga que potser és més tangencial, però no deixa de ser important, i que la Moció hi fa referència. I és que, en tot sistema democràtic, en tota democràcia parlamentària, com la nostra, és important que hi hagi una participació activa en tots els problemes que afecten la societat, i que aquesta participació sigui per part de la mateixa societat. I jo diria també que és molt important que la mateixa societat vagi tenint clars aquests canals de participació, és a dir, que es vagi potenciant, que és bo que es vagi potenciant aquesta cultura de participació en la nostra societat. I, des d'aquest punt de vista, jo diria que ja seria suficient com per donar suport a la Moció presentada pel Grup Socialista.

Tot i amb això, jo voldria fer un parell de comentaris també molt breus, bàsicament pel que fa als dos primers punts. En el primer punt, com ja ha estat a bastament tractat, però em sem-

bla que hi ha precedents en aquest país, en diferents ocasions, que quan el que compta és la coordinació, la col·laboració, l'entesa entre les diferents administracions, s'avança molt més, s'avança molt més, i això penso que ha estat demostrat, com he dit abans, en el temps: quan cadascú va a la seva, evidentment, fent ús de les majories i de les minories, doncs, el país va a un altre ritme i, això penso que es constata d'una manera important.

D'altra banda, també, un petit retret al segon punt, i és que la redacció penso que no és afortunada —tot i amb això, no deixarem de donar-hi suport—, entre altres coses perquè diu: «Potenciar l'associacionisme de consumidors establint un marc de diàleg amb les associacions de consumidors i una política de subvencions transparent.» Entenem que és desafortunat dir una «política de subvencions transparent»: les polítiques de subvencions sempre han de ser transparents, no poden ser d'altra manera. En tot cas, penso que aquesta cultura de la participació també passa per anar esmolant i anar redactant les coses ben redactades. Bé, tot i amb això, és el detall i no en farem qüestió.

Per acabar, doncs, dir que donarem suport a la Moció del Grup Socialista, entre altres perquè és bo, és bo, que es vagi potenciant aquesta cultura de la participació i que la societat, en definitiva, sigui capaç alguna vegada de resoldre allò que aquí els representants de la societat, almenys uns quants representants de la societat, no podem, per qüestió bàsicament de números.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Sánchez Llibre.

El Sr. SÁNCHEZ I LLIBRE: Molt honorable president, senyores i senyors diputats, abans de començar a defensar la Moció que ha presentat la il·lustre diputada senyora Dolors Torrent, volia fer-li una sèrie de consideracions importants respecte a dues o tres matisacions que ha fet en la seva exposició.

Quan vostè ha demanat que en la propera llei que debatrem en comissió, i properament en el Ple, quant al diàleg de l'Estatut del consumidor..., jo li voldria recordar a la il·lustre diputada que justament en la darrera legislatura —i tots sabem per què va haver-hi aquest retard en l'aprovació de la Llei, i aquest retard en la presentació del nou projecte de llei—, el que sí que li puc dir a vostè —i hi ha testimonis del seu Grup Parlamentari, i també representants del Grup d'Iniciativa per Catalunya—, que justament una de les qüestions importants, i de la qual jo em sento molt orgullós, és que en aquesta Llei hi va haver molt de debat, molt de diàleg, i justament..., i fins i tot li diré que va haver-hi consens en la majoria d'articles, i en articles tan importants com eren els drets lingüístics —hi havia un grup de la cambra, concretament, que hi estava totalment oposat; amb vostès vam arribar a un consens, també vam arribar a un consens amb el Grup d'Esquerra Republicana, i també amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya—, o sigui que, diàleg, si n'hi va haver la darrera legislatura, lògicament, penso que n'hi haurà en la propera, i concretament en aquesta Llei.

Respecte als punts que vostè ha posat en consideració, jo li comentaria que, en el que es refereix al tema d'ajuntaments, el nostre Departament està totalment sensibilitzat i amb unes propostes de resolució importants de cara a la promoció de muntar oficines d'informació al consumidor, tant a nivell comarcal com a nivell municipal, important.

També li vull dir aquí que, nosaltres, increments pressupostaris importants de cara a la propera legislatura..., no ens hi volem comprometre, perquè entenem que tot no s'arregla dotant amb el màxim d'increment les dotacions pressupostàries, quant a més diners. La Conselleria, el Departament, ha fet un gran esforç durant els últims quatre anys en la política de consum i, malgrat que vostès sempre han dit que les partides no eren suficients, nosaltres pensem que amb aquestes partides s'han fet temes molt importants. El Departament, lògicament, és conscient que, de cara a la propera legislatura, intentarà anar posicionant-se sobre increments considerables, perquè puguin funcionar aquestes oficines d'informació al consumidor, tant a nivell municipal com a nivell comarcal; ara, jo no li puc prometre aquí que seran increments considerables: seran increments que permetran que els funcionaments d'aquestes oficines d'informació siguin adients al públic i estiguin al costat del consumidor. Però no tot s'arregla amb diners.

Vostè també m'ha parlat del tema del principi de subsidiarietat. Justament, el nostre Departament i el Govern de la Generalitat són plenament conscients que, justament en el tema del consum, en què el municipi té totes les competències exclusives, l'apliquem, el principi de subsidiarietat; el que també reclama el Departament és el principi de solidaritat, i que si la Generalitat fa un esforç i inverteix uns determinats diners per a la formació, per a la constitució, per a la programació d'oficines al consumidor, també és lògic que demani la solidaritat de l'Ajuntament i que també aportï els fons necessaris per mantenir aquesta petita estructura.

També li vull dir, respecte a l'esmena que ha fet el senyor Farrés, que no pateixi, no pateixi: d'oficines al consumidor, tant a nivell municipal com a nivell comarcal, no se'n tancaran. Li puc dir que, fins ara, se n'han creat setanta, que n'hi han previstes vint-i-sis més i que, lògicament, amb els ajuntaments que han volgut col·laborar amb aquesta política crec que hi ha diàleg per part de l'Administració —concretament, crec que amb el seu Ajuntament el diàleg és bo i s'estan fent coses. I també li haig de dir a la senyora Dolors Torrent que hi ha ajuntaments molt importants, com l'Ajuntament de l'Hospitalet, l'Ajuntament de Cornellà, l'Ajuntament de Rubí, que estan a punt de signar convenis importants, i per part de la Conselleria, i per part d'aquests ajuntaments, crec que s'estan traient conclusions profitoses per al desenvolupament d'aquesta tasca.

Respecte al tema de les associacions de consumidors, lògicament, nosaltres estem..., s'està vertebrant una societat important, i des de la Conselleria també se'ls està ajudant. S'ha passat de 14 associacions de consumidors..., des de l'any 1988 fins a l'any 1992 s'ha passat de catorze associacions de consumidors a trenta-dues: lògicament, interessaria que n'hi haguessin moltes més; el que passa és que moltes associacions de consumidors tenen un caràcter local, o comarcal, i no són suficientment..., potser no representen els interessos dels ciutadans de Catalunya. Dintre de les associacions de consumidors més importants, la Generalitat està portant una tasca activa de formació d'aquestes associacions, de vertebrar-les dintre de les seves possibilitats.

I, lògicament, en el tema de les subvencions, m'ha agradat molt l'esmena, l'apreciació que ha fet, o el posicionament, del Grup d'Esquerra Republicana: no fa falta que diguem que siguin transparents; és que ho són, de transparents! Jo em remetre

que, justament, vostè es repassi l'Ordre del 16 de febrer de 1988, i aquí està explicat essencialment quin és el posicionament i quin és el funcionament per a l'atorgament d'aquestes subvencions, tant a nivell territorial com a nivell local, en funció del nombre d'associats, etcètera, però, lògicament, totalment transparents.

També li diria que en aquest apartat, justament, a la Llei de l'estatut del consumidor hi ha un capítol quant a dret de representació que defineix clarament quines seran les futures associacions de consumidors que tindran una actuació preferent quant al contacte amb el Departament de Comerç, Consum i Turisme, les bonificacions i els tipus de subvencions als quals podran accedir aquestes associacions de consumidors, però lògicament, això quasi bé preferiria poder-ho debatre amb vostè i amb els altres grups parlamentaris quan debatem aquesta Llei en la Comissió i en el Ple.

Respecte al tribunal d'arbitratge, tant de bo li poguéssim votar, però és que nosaltres no tenim competències en matèries de tribunal d'arbitratge; la clau la tenen vostès. Jo li haig de dir..., sí, sí..., hi ha fins i tot una sentència del Tribunal Constitucional referent a un recurs d'inconstitucionalitat que va fer el seu Govern perquè l'Estatut gallec creava unes juntes d'arbitratge quant al consum, i arran d'aquesta sentència totes les juntes d'arbitratge en matèria de consum diuen que depenen de l'Estat. Al Govern de la Generalitat hi ha hagut un apropament amb l'Institut Nacional de Consum de Madrid i amb la Secretaria Nacional de Consum hi ha unes propostes de reglament perquè amb la futura llei de l'estatut del consumidor, que arbitrarem aquí, es pugui crear la Junta Arbitral de Consum aquí a Catalunya, però la clau —ho repeteixo— la tenen vostès.

Vostè es pot informar a través d'aquests dos organismes que la Generalitat ja ha fet una proposta, i tant de bo la poguéssim votar a favor, però malauradament no depèn de nosaltres.

Respecte al que vostè ha dit abans, senyora Dolors Torrent, que ja funcionava la Junta Arbitral de Consum a Barcelona, això no és cert. En funcionen dos a Catalunya i amb caràcter provisional: la de Badalona i la de Vilafranca; la de Barcelona no existeix, no existeix.

També voldria fer una petita apreciació respecte a un comentari que ha fet el senyor Farrés que, és clar, vostès aquí ho votaran, jo no sé com vostès tiraran endavant les seves propostes a l'Ajuntament de Sabadell, m'imagino que votant; lògicament nosaltres aquí farem el mateix, farem el mateix.

Per tot això que li he exposat, senyora Dolors Torrent, no podrem votar favorablement la seva Moció, perquè entenem que ja ho estem fent, i en coses que realment la votaríem no depèn malauradament de nosaltres.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez Llibre. Passem a la votació dels tres punts en què ha quedat reduïda la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem al dinovè i últim punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre el desenvolupament de les previsions de la LOG-

SE, presentada per el diputat senyor Roc Fuentes, d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre el desenvolupament
de les previsions de la LOGSE**

El Sr. FUENTES: Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, aquesta Moció que hem presentat...

El Sr. PRESIDENT: Esperis, senyor Fuentes, que hi hagi una mica de silenci...

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats, pel seu silenci.

Aquesta Moció —com deia— és conseqüència d'una interpellació que varem formular ja fa més de tres mesos en aquest Parlament, abans de l'estiu, però que, des del nostre punt de vista, manté tota la seva virtualitat i la seva necessitat.

Hem de començar dient alguna cosa que ja s'ha repetit en aquesta cambra —ho hem fet nosaltres i ho han fet altres grups— que la LOGSE, la Llei d'ordenació general del sistema educatiu, pot ser un instrument extraordinari per transformar l'educació en aquest país, en el conjunt de l'Estat i també d'una manera particular a Catalunya, per possibilitar el compliment del que marca l'article 27 de la Constitució, però que, com tots els instruments, cal que això s'utilitzi adequadament i que es posin els mitjans idonis per a aquesta aplicació.

Nosaltres, a l'hora d'aprovar-se la LOGSE, que varem votar favorablement, ja varem assenyalar que ens semblava que tenia dues mancances importants: per una part, el que feia referència al seu finançament, és evident que aquesta és una qüestió cabdal per a la LOGSE i per a altres qüestions —després en parlarem. Han dit avui aquí diputats de la majoria que els diners no ho són tot, ho han dit dues vegades, concretament, i jo coincideixo amb això: no ho són tot, els diners, però no hi ha dubte que són importants i, a més a més, aquesta afirmació m'agradaria que la traslladessin al conseller d'Ensenyament, perquè moltes vegades el seu argument central, precisament, és el problema del finançament.

Per tant, si tots coincidim que la LOGSE pot ser un instrument importantíssim per modificar en positiu, per transformar l'educació al nostre país, perquè els nostres ciutadans es puguin desenvolupar no sota un model o sota un altre model —com ahir, des del meu punt de vista d'una manera radicalment oposada a les nostres concepcions, es defensava des d'aquesta tribuna—, sinó com a persona, per tant, dintre d'una societat plural, complexa i on el que cal és que les persones puguin desenvolupar les seves capacitats, els seus valors, les seves possibilitats i no sota determinats models concrets, més o menys caricaturescos. Si la LOGSE —com dic— pot permetre tot això, cal veure, per aconseguir aquests objectius, què cal fer a Catalunya.

Nosaltres ho varem demanar al conseller en la nostra interpellació, nosaltres varem apuntar quins eren els nostres criteris al respecte, però la resposta no ens va satisfer, la resposta del conseller, i jo crec que és absolutament imprescindible reiterar-los.

Hem de començar assenyalant una qüestió —amb tot el respecte personal i polític que ens mereix el conseller, com tots els consellers, i el Govern de la Generalitat—, però hem de comen-

çar assenyalant una qüestió que té extraordinària importància política, i que cal situar-la en els seus exactes termes, i és que per abordar la reforma política cal en el Govern de la Generalitat, cal en la Conselleria, tenir totes les capacitats i les possibilitats polítiques de decisió per avui i per demà, i que, evidentment des d'un punt de vista estrictament formal *de iure*, el conseller d'Ensenyament és el conseller d'Ensenyament de la Generalitat avui, però també és cert que *de facto* el conseller d'Ensenyament de la Generalitat és un conseller que està en una situació —diguem-ne— d'interinitat política, no d'interinitat jurídica, no d'interinitat formal, evident, però sí d'interinitat política.

En qualsevol cas, no hi ha dubte tampoc que dintre del Govern de la Generalitat, dintre de la Conselleria sí que hi han interinitats *de iure* i *de facto* d'alts càrrecs, d'alts dirigents de la Conselleria, de directors generals, que sí que són imprescindibles per abordar aquesta reforma, amb tota la complexitat que comporta.

Per tant, aquesta és una qüestió que nosaltres volem destacar en els seus termes estrictes i concrets, però d'extraordinària importància política, sense negar les facultats que té el president de la Generalitat per establir el seu Govern, per substituir-lo quan cregui convenient, és evident que nosaltres, dintre de la nostra capacitat de criticar el Govern i, sobretot, de marcar aquelles línies d'impuls que pensem necessàries per a Catalunya, no solament estem fent ús d'un dret que tenim, sinó que jo crec que estem fent..., realment, complint la nostra obligació.

Dit això, nosaltres, com a primer punt de la Moció, assenyallem la necessitat de la constitució d'un marc estable de diàleg amb el marc unitari de la comunitat educativa, i jo diria més: en aquest marc, que aplega sindicats, associacions, els sectors més directament afectats en la reforma educativa, en l'àmbit, per tant, de l'ensenyament, sinó en el conjunt de la societat, perquè la reforma educativa és quelcom més que una qüestió que afecta un sector determinat. Afecta, sens dubte, tota la societat en el seu conjunt i cada un dels seus sectors i dels seus estaments. Per tant, aquest marc estable de diàleg el trobem a faltar; manca en la política de la Generalitat i no ens serveix que ens digui, com ens va dir el conseller, que s'havia fet una adequació dels salaris, s'havia fet una adequació de les retribucions, que això és una part important, positiva, d'aquesta qüestió, però no l'única i, per descomptat, no suficient per aconseguir aquests objectius. Si es tracta d'abordar un tema tan important, si es tracta de transformar d'una manera tan radical l'ensenyament a Catalunya, hi ha d'haver, forçosament, el compromís, la participació, la consulta de tots els sectors afectats. I això, naturalment, tampoc va en detriment de les facultats, de les responsabilitats últimes que té el Consell Executiu de la Generalitat, que són les que nosaltres aquí li demanem. Però, en tot cas, aquest marc és imprescindible i aquest marc cal assenyalar-lo, i d'aquí que nosaltres el fixem com a primer punt de la nostra Moció.

Cal, també, abordar aquesta reforma des de molts àmbits o dotant-nos d'instruments suficients per fer-la. Quin ha de ser, quin pot ser, des del nostre punt de vista, el primer instrument? El primer instrument ha de ser la llei d'educació catalana. Per molts motius. El primer motiu és perquè aquest és un exercici real i efectiu de realització de la nostra capacitat d'autogovern. Nosaltres tenim competència sobre aquesta matèria, dintre del marc acordat i fixat en la LOGSE, però tenim competència so-

bre aquesta matèria. Nosaltres tenim particularitats molt especials en l'ensenyament a Catalunya, derivades de la nostra llengua, derivades de la nostra cultura i, per tant, en establir aquest marc legal, la llei de l'ensenyament de l'educació a Catalunya és absolutament imprescindible. Se'm pot dir, és clar, que ja no s'ha fet i que la LOGSE s'està aplicant, i que no tenim la llei. Jo crec encara que és necessari, que encara caldria fer-ho, com a primera premissa —com he dit— per complir aquesta exigència de l'autogovern que moltes vegades reclamem, i no utilitzem després les competències que tenim, i també perquè aquí es tracta de comprometre's en el compliment, i la llei, naturalment, representaria un compromís plasmat, escrit, normatiu, d'aquesta aplicació a Catalunya, alhora que introdueix, també, els imprescindibles elements de seguretat jurídica.

Pensem que avui —i altres dies— s'han debatut moltes mocions que reclamen l'ordenació, que reclamen la planificació, que reclamen l'establiment de les mesures, però sobretot que reclamen que tot això estigui clar i preestablert. La llei és imprescindible, com és imprescindible, des del nostre punt de vista, una llei que pot ser annexa, que pot ser una altra, però una llei de finançament. És indubtable: tenim més recursos o tenim menys recursos? Bé, la qüestió dels recursos he de dir que, en tot cas, a nosaltres no ens satisfà el sistema de finançament que té la Generalitat de Catalunya; no ens va satisfer l'any 86; ho vam expressar; ens hi vam oposar; ens vam quedar sols en aquesta oposició, i ara també —i ara també— nosaltres hem expressat ja la nostra oposició a aquest sistema de finançament. Aquest és el sistema de finançament que vostès han acordat amb el Govern central i, per tant —i per tant—, és una qüestió que vostès tenen la responsabilitat d'aconseguir el sistema de finançament adient a Catalunya, per la qual cosa tindran sempre el nostre suport, però alhora vostès també tenen una altra responsabilitat, que és establir les prioritats adients dintre dels seus pressupostos per fer possible la reforma educativa, i naturalment, aleshores cal que aquests recursos s'administrin adequadament, perquè —vull tornar a recollir paraules dels seus diputats—, evidentment, els diners no ho són tot: cal també una voluntat política per fer efectiva aquesta reforma situant el sentit públic de l'ensenyament en un primer terme i considerant, com nosaltres estimem que considera la Constitució i entenem que s'ha de considerar a Catalunya, com a complementari l'ensenyament de caràcter privat o d'iniciativa —com es diu per altres formacions polítiques—, d'iniciativa social.

Nosaltres també assenyalarem en la nostra Moció que cal l'elaboració, discussió i publicació del calendari. Se'm dirà: «Home, hi ha coses d'aquestes —el calendari, el mapa escolar— que ja, òbviament, estan fetes, o com a mínim estan publicades», encara que moltes amb moltes mancances, encara que amb moltes deficiències, encara que amb moltes reclamacions, perquè cada dia estem rebent —les rebem nosaltres; suposo que les rep tothom en aquesta cambra— reclamacions d'ajuntaments, de pares, de mestres, en relació amb determinats àmbits, amb mancances, amb insuficiències tant del calendari com del mapa escolar de Catalunya, que han de determinar molt més clarament l'oferta de les places públiques, els serveis complementaris, en definitiva, els mecanismes suficients perquè la LOGSE es pugui desenvolupar a casa nostra.

També, sens dubte, s'ha de planificar l'ampliació de les plantilles necessàries per portar a terme la LOGSE, perquè la

LOGSE comporta més qualificació dels ensenyants. Hi ha matèries que no estaven incloses en l'educació obligatòria i encara hi són, per tant, una qualificació diferent, però alhora també quantitativament comporta unes necessitats diferents que cal clarificar, que cal establir temporalment i que pensem que no únicament no es va en aquesta direcció, sinó que, ans el contrari, no es convoquen ni tan sols les oposicions necessàries per atendre les necessitats més apressants que tenim en l'actualitat.

Bé, un altre aspecte que nosaltres assenyalarem i que és absolutament imprescindible és la reducció de *ratio*. Entenem que en el calendari s'ha de fer coincidir les *ratio*, la reducció de *ratio* amb l'aplicació de la LOGSE. Si la LOGSE s'aplica en determinats trams, en el primer i segon curs de primària, per començar, ja la *ratio*, tant a l'escola pública com a la privada, s'ha d'exigir en aquests trams; perquè si no, realment, no estem complint adequadament la LOGSE. Nosaltres entenem que hi ha un termini que s'ha fixat per a aquest compliment, però que sens dubte, pel camí que anem, si no es modifica radicalment i substancialment la política que segueix el Consell de la Generalitat no arribarem a complir aquests objectius de la manera que estan marcats.

Cal també —cal també— establir plans de formació permanent del professorat, però aquests plans de formació han de ser descentralitzats, vinculats a la pràctica dels centres, fets en els mateixos centres i, en definitiva, que possibilitin que el professorat es pugui adequar constantment, permanentment, a les necessitats de l'ensenyament, a les necessitats de l'educació. Jo sé que se'm dirà que moltes d'aquestes coses, que algunes d'aquestes coses ja s'estan fent. La realitat és que moltes d'aquestes coses, que s'estan fent, no responen als criteris que nosaltres estem marcant aquí. Nosaltres més que una discussió d'aquesta qüestió concreta o d'aquella altra, que la podríem fer perquè trobaríem mil exemples a mil escoles i..., no a mil, evidentment, però algunes comarques de Catalunya on hi ha insuficiències que ens donarien la raó, que ens reforçarien els nostres arguments, pensem que el que cal debatre aquí són els criteris polítics, són sobretot les actuacions que ha de portar a terme el Consell Executiu de la Generalitat; és ni més ni menys que aquesta activitat d'impuls a l'acció de govern que nosaltres pretenem que d'una manera unitària tingui la nostra Moció, perquè entenem que la reforma de l'ensenyament a Catalunya és una qüestió que ultrapassa la majoria que dona suport al Govern, és una qüestió que ens afecta a tots i que entre tots..., i jo també vull expressar —ho he expressat ja en d'altres ocasions— la nostra voluntat de participar responsablement en les tasques per fer possible la reforma a Catalunya; crec —com he dit— que aquesta és una qüestió de tots i aquesta Moció pretén aprofundir en aquests criteris polítics per fer-la possible.

Moltes gràcies, senyores diputades, moltes gràcies, senyors diputats; espero naturalment la seva votació favorable a aquesta Moció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Han presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup Socialista. Pel Grup d'Esquerra Republicana, per defensar-les, té la paraula l'illustre diputat senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Senyor president, des de l'escó mateix i a tenor de... No cal escarrassar-nos en va, perquè sembla que això tampoc passarà. I a tenor, també, del temps, i diria també a te-

nor, sobretot, de l'explicació exhaustiva que ha fet de la Moció. Hi tenim dos afegitons; jo diria que no corregeixen ni tan sols accidentalment la Moció del Grup d'Iniciativa.

Una esmena és —i passo directament a la qüestió tècnica per no allargar-nos—, ea punt número 5, que caldria afegir —al nostre parer— a l'acabament justament del paràgraf. És a dir, una vegada diu: «...privats concertats que reuneixin els requisits adients», a nosaltres ens plauria que fos tingut en compte aquest afegitó, i que diria: «tenint en compte...», després de..., en comptes de punt i final, una coma que digués: «tenint en compte l'especial atenció que es mereixen les zones rurals més deprimides i allunyades dels grans nuclis de població i, a la vegada, aquelles zones urbanes més desassistides». Ens sembla que això, almenys des del nostre punt de vista, com a grup d'esquerra, això donaria satisfacció al treball que el nostre partit i el nostre Grup Parlamentari porta sobretot en atenció de la gran —diguem-ne— depressió d'atenció i d'assistència que és el món rural a Catalunya encara avui.

I finalment, en el punt de la Moció, el punt número 8, a mig paràgraf hi afegiríem, després de: «la formació ha de ser...» —diu el text original de la Moció— «la formació ha de ser descentralitzada i vinculada a la pràctica quotidiana dels centres», al mig hi afegiríem el següent, una mica reforçant l'autonomia dels centres —que em penso que cal defensar a tota hora i moment—: «ha de ser descentralitzada i vinculada a la realitat docent i els dissenys curriculars desenvolupats en cada centre, així com realitzada en els mateixos centres», i llavors continuaria ja: «amb participació, també, dels moviments», etcètera.

És per tot això que no cal dir que nosaltres recolzem amb entusiasme, doncs, aquesta Moció, malgrat —com dic— que quan un agafa el micro ja sap que no s'ha d'escarrassar perquè tot treball és inútil. En tot cas, moltes gràcies als companys del Grup d'Iniciativa per haver portat aquí, a debat —diguem-ne— precari, però a debat i a consideració dels parlamentaris, una Moció com aquesta que nosaltres subscrivim en totalitat i que hi afegim aquestes dues coses i que esperem, doncs, que puguin ser acceptades.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes pel Grup presentades, té la paraula l'illustre diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en defensar aquestes esmenes vull manifestar l'acord global del nostre Grup amb la Moció que, com ha explicat el senyor Roc Fuentes, penso que són unes mesures per afavorir la correcta aplicació de la reforma a Catalunya. Nosaltres hem presentat només unes esmenes tècniques en el sentit que alguns detalls de la Moció han quedat desfasats perquè va ser admesa a tràmit el mes de juliol i s'està substantiant tres mesos després, el mes d'octubre, peròensem que en general segueix vigent.

Això no vol dir que no passi com en interpellacions anteriors, que surti una diputada o un diputat de Convergència i Unió a cantar les excel·lències de l'actuació del Govern. I si em permeten un petit parèntesi, tractant-se de la seva primera intervenció parlamentària, voldria felicitar la senyora Vidal per la seva intervenció anterior; la voldria felicitar per la longitud de la seva intervenció; la voldria felicitar per l'elevat to i vocabulari de la seva intervenció, posant conceptes tan precisos com

«avaluació sumativa», però sobretot la voldria felicitar perquè viu en un altre país molt millor que la Catalunya actual; no sé si es tracta d'un país estranger o d'una torre d'ivori però, en tot cas, viu en un altre país.

El Sr. PRESIDENT: Torni a la qüestió, senyor Magí Cadevall!

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor president. Segueixo immediatament les seves instruccions com és preceptiu. A l'espera, doncs, de la intervenció que faci el representant de la majoria, amb lògic ús de la discrepància democràtica, jo continuo pensant de moment que la intervenció del senyor Roc Fuentes és globalment vigent.

La primera esmena que hem presentat —ja he dit només a efecte tècnic d'actualitzar-ho— diu que s'insta «a programar la provisió de tots els recursos humans i materials que cal assignar a cada etapa d'acord amb el calendari de la reforma educativa». Bé, la qüestió és que, entretant, des que es va presentar la Moció, s'ha publicat el calendari de la reforma educativa —incidentalment podríem dir que inconcebiblement tard, s'ha publicat—, però s'ha publicat, i ara ja sabem, per exemple, sobre aquella disputa si avançaven dos anys o no la secundària, que l'avançaran un any. Per tant, ara el que cal fer —i això continua vigent de la Moció— és posar els mitjans necessaris per aplicar-ho, treure'n la conclusió.

La segona esmena insta «a consensuar, millorar i completar en totes les etapes i modalitats d'ensenyament el mapa escolar de Catalunya», i a partir d'aquí la nostra esmena respecta íntegrament el text de la Moció. També aquí ens trobem que, encara que se'ns havia promès l'any 89, ara sí que s'ha donat a conèixer el mapa escolar i, per tant, no cal demanar que es doni a conèixer; però sí que nosaltresensem, com diu la nostra esmena, que es pot consensuar, millorar, completar en totes les etapes i modalitats; dic «en totes les etapes», perquè aquest mapa no parla, per exemple, de l'etapa 0-3 anys; dic «en totes les modalitats» perquè no parla de la formació professional, no parla de l'educació especial, no parla de l'educació d'adults i algunes absències, com ara la de la formació professional, són tan escandaloses en aquest mapa que serà objecte d'una iniciativa parlamentària nostra.

Aquest és, doncs, el sentit de les esmenes: purament actualitzar les coses que ja han sortit, però pensar que encara el seu esperit global és vigent. Dir que en general tenim acord amb tota la resta, per exemple —ja ho ha explicat el senyor Fuentes, per tant, seré molt esquemàtic—, que cal diàleg; que cal que surti ja la tantes vegades i repetidament promesa llei d'ordenació del sistema educatiu de Catalunya que ha de solucionar tots els problemes des de fa molts anys de l'ensenyament de Catalunya. Per exemple, nosaltres, quan se'ns va votar en contra la Proposició de llei de creació del consell de la formació professional, on preteníem que s'integrés tant la formació ocupacional com la reglada, es va dir que ja això seria regulat en aquesta llei; per tant, estem naturalment a l'espera d'aquesta llei.

És necessari un finançament? Ahir, per exemple, les intervencions sobre la reforma del Grup Popular, a través del seu digne representant, el senyor Vidal-Quadras, i la que va fer el Grup Socialista podien tenir diferències, però coincidien en la necessitat de dotar-hi més recursos. Jo diria que a Catalunya aquest problema és encara molt més gran perquè, com altres vegades hem dit, a Catalunya s'ha dissenyat la reforma educativa

sobretot a secundària, més complicada i més cara; per tant, és on caldran més recursos; per tant, és on s'hauran d'assegurar més.

I, finalment, el que demana de la reducció de *ratio* està totalment en l'esperit de la reforma i ens semblaria molt malament plantejar el tema jurídicament de si la LOGSE ho permet o no. Pedagògicament això s'ha de fer i s'ha de fer un programa.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Ara poden intervenir els grups no esmenants. Pel Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Barceló.

El Sr. BARCELÓ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc m'agradaria dir que el nostre Grup Parlamentari donarà ple suport a aquesta Moció, perquè és una moció en què es «prima» el diàleg amb els professionals de la docència; l'establiment de criteris pressupostaris adequats a les necessitats de la reforma del sistema educatiu; l'elaboració d'un calendari rigorós per al desenvolupament de la reforma; la preparació definitiva del mapa escolar de Catalunya; la formació permanent del professorat. Són aspectes sobre els quals no hi pot haver discrepància al marge de l'aplicació dels criteris partidistes aliens a l'esperit d'una política educativa intel·ligent.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Barceló. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Jané.

El Sr. JANÉ: Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, tenint en compte que en aquest Ple hem debatut quatre, i amb aquest cinc, punts de l'ordre del dia que tracten de la LOGSE, estic segur que convindran amb mi que podem estalviar el màxim de detalls i molt breument només fixar la posició del nostre Grup en la concreció d'aquesta Moció.

D'antuvi vull agrair a l'il·lustre diputat senyor Cadevall que em concedeixi la lògica discrepància. Una petició en el primer punt que se'ns fa inconsistent, ja que el Departament d'Ensenyament ja té establerts els canals de participació de la comunitat educativa de manera institucionalitzada i sòlida mitjançant..., d'una manera molt especial, amb el seu òrgan suprem de participació, que és el Consell Escolar de Catalunya, però també amb els consells escolars, els consells comarcals, els escolars territorials i municipals, la comissió d'ensenyament, Federació i Associació catalanes de municipis, la Mesa sectorial d'ensenyament, les juntes de directors de centres de públics, les juntes de personal, les organitzacions sindicals de l'ensenyament privat concertat; la comissió, també, formada amb les organitzacions dels titulars del sector privat concertat i les comissions amb les organitzacions de les associacions de pares: la FAPAC, la FAPAES i les APA de les escoles cristianes. No entro en l'anomenat marc unitari de la comunitat educativa, perquè ben bé no queda clar si es tracta d'un concepte o d'una associació.

En el segon punt, recordem que la LOGSE és una llei orgànica; el document previ a l'avantprojecte ja fa temps que està elaborat. Convindrà amb mi, senyor diputat, que importants aspectes de la LOGSE estan pendents de concreció en el butlletí oficial de l'Estat; l'esborrany de l'avantprojecte ha de passar prèviament a consulta dels sectors afectats i per llei d'aquest Parlament ha d'ésser consultat al Consell Escolar de Catalunya, i tot això es farà convenientment.

En el punt 3 de la vostra Moció tenim la màxima preocupació, l'hem anat expressant tots plegats. Tots sabem que a la LOGSE li manca de sortida la dimensió legal del seu finançament i aquí hi hauria d'haver el seu desllorigador. Ara no és el moment, ni menys l'hora, d'analitzar pressupostos, però el mateix president del seu Grup, l'il·lustre diputat senyor Ribó, ens indicava en el primer punt de l'ordre del dia d'aquest debat, quan parlàvem de Maastricht, que el pressupost per a Ensenyament és doble a altres països d'Europa respecte al de l'Estat espanyol. I l'il·lustre diputat senyor Barceló no fa pas gaire que ens ho tornava a recordar.

Les notes de premsa ens diuen que els pressupostos generals de l'Estat per al 93 només fixen un 1% d'increment per al Ministeri de Educació i recordem que gairebé el 85% del pressupost d'Ensenyament de Catalunya és de caràcter, per ensenyament, és de caràcter finalista. Recordem també —i potser està fet per simplificar, com ara se'ns apuntava— el darrer acord del Consejo de Ministros sobre la retallada de possibilitats d'opció d'assignatures per part dels alumnes en la reforma del batxillerat que és previst que comenci el curs 96-97. La LOGSE té grans interrogants de futur.

El punt quart de la Moció, i molt breument, els diré que el calendari que es demana ja va ser publicat en el DOGC número 1626, de 31 de juliol del 1992, en el seu Decret 154 de l'any 92.

El punt cinquè ens parla de mapa escolar; aquest..., ja fa un moment l'il·lustre diputat, un dels il·lustres diputats que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha fet menció que aquest mapa escolar està fet i està fet per als nivells d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària obligatòria i per al batxillerat; es troba en fase de consulta amb els col·lectius pertinents i, per tant, cal pensar que es posa a consulta, precisament, per concretar-lo, per un costat, i a la vegada per millorar aquells punts que, en aquesta fase de consulta i de debat, es trobin en mancança.

En el punt sisè trobem el tema de plantilles escolars. Ja hi ha establerta pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya la configuració de les plantilles docents dels centres públics. La seva revisió definitiva es troba en espera de les disposicions del Ministeri sobre batxillerat i formació professional. Pel que fa a les plantilles dels centres privats és el mateix Ministeri que encara no ha establert les idoneïtats i les seves concordances.

El Pla, en el punt setè de la Moció, el Pla que es demana, ja està contemplat i establert en el Decret de calendari abans esmentat.

Pel que fa a la formació, no només estan fets plans de formació que s'han posat ja en pràctica, sinó que centenars i centenars de professionals del món de l'ensenyament ja han dedicat moltes de les seves hores a la participació d'activitats de formació de manera intensiva o exhaustiva, o extensiva a escoles d'estiu o d'hivern a nivell de centre o de zona escolar, però sempre amb l'esperança i amb la il·lusió acostumada en els educadors de creure que val la pena. L'anomenada reforma segur que no deixarà de fer-se per manca de formació permanent del professorat.

La Moció —ja s'ha dit també— porta data del 2 de juliol; el curs 92-93 ja està endegat i els punts que se'ns proposen ja porten la seva pròpia dinàmica.

És per tot això que no podem donar suport amb els nostres vots a la Moció presentada, però tots, tots, seguirem preocupant-nos per obtenir un bon sistema educatiu.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Jané. Ara, el senyor Fuentes ha de pronunciar-se sobre les esmenes presentades.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, jo vull assenyalar que el nostre Grup accepta totalment tant les esmenes que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya com les esmenes que ha presentat el Grup Socialista; esmenes que entenem, les d'Esquerra Republicana, que milloren el nostre text, com a mínim el concreten en algun aspecte una mica més —es pot entendre que en el nostre text segurament ja hi era, ja hi és; és un nou punt de vista el que ells assenyalen—, però, en tot cas, és una redacció diferent que no tenim cap inconvenient, al contrari, a assumir com un element enriquidor de la nostra Moció.

Les esmenes del Grup Socialista el que fan és el que entenc que correspon, que és assenyalar que avui formalment el calendari i el mapa estan ja, per tant, publicats. Nosaltres varem fer aquesta Moció el 2 de juliol, però certament, certament, això no desvirtua en absolut, sinó tot el contrari, la necessitat, precisament, d'aquesta Moció, perquè ni el calendari contempla detalladament en aquesta memòria les assignacions materials i humanes a assignar a cada etapa, ni tampoc, el mapa escolar contempla tots els trams que nosaltres assenyallem aquí, educatius, i en conseqüència no respon als criteris que nosaltres apuntem. Ja sabem que s'està aplicant, més bé o més malament, la reforma a Catalunya; ja sabem que hi ha un pla de reducció de *ratio*; nosaltres en demanem un altre, un altre que s'apliqui ja immediatament. Per tant, la vigència de les mocions, des del nostre punt..., perdó, dels punts de la Moció és indubtable; una altra cosa és que no s'estigui d'acord amb allò concret que no-

saltres demanem, que em sembla legítim, encara que naturalment em sembla que és altament perjudicial per a l'aplicació de la LOGSE a Catalunya.

En qualsevol cas jo vull retenir, sobretot, les últimes paraules del diputat de Convergència i Unió en el sentit de treballar perquè tot això sigui possible. Nosaltres entenem que no s'acaba avui, ans el contrari, que ha de continuar i ha de continuar durant anys la tasca per a l'aplicació de la LOGSE a Catalunya i entenem que encara hi hem de ser a temps perquè això pugui complir tots els seus objectius.

Malauradament ens sembla que hi ha massa mancances, que hi ha massa insuficiències, que hi ha, des de tots els punts de vista, una actuació política que no es correspon amb el que nosaltres aquí plantejem i que no es correspon tampoc amb els objectius que estan marcats en la LOGSE, en el que permet la mateixa LOGSE, i això ens porta, com he dit, a lamentar profundament aquesta resolució del Grup de la majoria.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Sap que s'ha excedit, eh?, que no s'ha limitat a les esmenes, eh? (*Remor de veus i rialles.*) Gràcies. Passem a la votació.

Vots a favor de la Moció; es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

(*El Sr. Cuatrecasas, que ha votat en contra, roman dempeus.*)

El senyor Cuatrecasas s'absté?

(*El Sr. Cuatrecasas s'asseu.*)

La Moció ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

(*Són tres quarts de dues del migdia.*)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

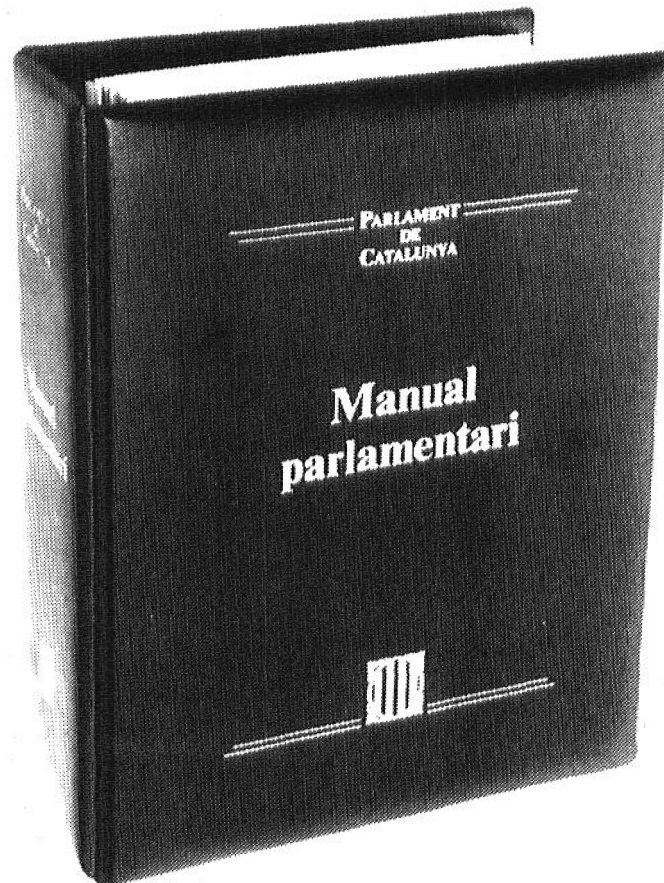
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Òrdua de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgànica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1.ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIÓ

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

**DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

**BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA**

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament

de Catalunya (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Impress per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

